

கூத்தரங்கம்

KOOTHARANGAM

விலை 20/-
அளிக்கை 25

www.kootharangam.co.nr

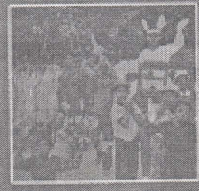

ஐவம்கட்டாது நடிக்கர்

குழந்தைக்கு
சமர்ப்பணம்

ஈழத் தமிழ்
அரங்கில்
ஓர் உன்னத
நடிகர்

ஒற்றுமையின்
சின்னம் - நாடக எழுத்தாறு

**திறந்த
மனமொன்று
வேண்டும்**

பிரதம ஆசிரியர்
தே.தேவானந்த்
இணை ஆசிரியர்
அ.விஜயதரூன்
நர்வாக ஆசிரியர்
தே.ரேசுவரன்
வடிவமைப்பு:
ரேசு
கணினித் தட்டச்சு:
த.ஜேத்தா

வெளியீடு:
செயற்றிறன் அரங்க இயக்கம்.
Active Theatre Movement

தொடர்புகளுக்கு:
"அருளகம்", ஆடியாபாதம் வீதி,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

தொ.பெ.: 0602216222, 0777286220

e.mail: koothharangam@gmail.com,
atmtheva@yahoo.co.uk,
premiheva@gmail.com

Web: www.koothharangam.co.nr

**கலாசாரத்தை கட்டிக்காக்க
கலைகள் இன்றியமையாதவை**

பா.செந்தில்நந்தனன்

பிரதேச செயலர்
நல்லூர் பிரதேச செயலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

முத்தமிழ்களான இயல், இசை, நாடகம் என் பவற்றில் ஆற்றுகைக் கலையான நாடகம் ஒரு கட்டில் செவிப்புல ஊடகமாகும். மேலும், மேடை நாடகம் எனப்

களப்பயிற்சிகள் நடத்துதல், கருத்தரங்குகள் நடத்துதல், நாடகச் சஞ்சிகைகள் வெளியிடுதல் போன்ற செயற்பாடு களும் யாழ்ப்பாணத்தில் துறைசார் கலைஞர்களால் மேற் கொள்ளப்பட்டு வந்தன.

மேலும், பாடசாலைக் கல்வியாகவும், பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பாக நாடகமும் அரங்கியலும் பாடம் உதயம் பெற்றதன், விளைவுகளாக, குறிப்பாக - "மண் சுமந்த மேனியர்", "அன்னை இட்ட தீ" போன்ற நாடகங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் மேடை ஏற்றப்பட்டன. இன்றுவரை பாடசாலைகளிலும் அரச நிறுவனங்களிலும் கலைவிழாக் களிலும் நாடகம் முதன்மை இடம் பெறுவதைக் காணலாம். இவ்வாறாக, யாழில் வளர்ந்த நாடகக்கலையைத் தொடர்ந் தும் பேணி தற்காலம்வரை வன்மைமிக்க சாதனமாக வளர்த்தெடுத்த பெருமை திருமறைக்கலாமன்றம், நாடக அரங்கக் கல்லூரி, செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் போன்ற நிறுவனங்களைச் சார்ந்ததாகும்.

இந்நிறுவனங்களின் பயன்மிக்க செயற்பாட்டினால் தமிழ் சமுதாயத்திலே கலைகள் வளர்ச்சியுற்றிருப்பதைக் காண லாம். சமுதாயத்தின் வரலாற்றைக் கண்டுகொள்ளவும், திறமைகளை வெளிக்கொணரவும், பிரச்சினைகள் மற்றும் தேவைகளை அறிந்து கொள்ளவும், கலாசாரத்தைக் கட்டிக் காக்கவும் கலைகள் இன்றியமையாதவை என்ற வகையிலே யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகக்கலை உட்பட்ட ஏனைய கலைகள் வளர்த்தெடுக்கப்படுவது சாலச்சிறந்த பணியாகும். தொடர்ந்தும் இந்தப் பணிகள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டும்.

படுவது பல்தரப்பட்ட உணர்வுகளைக் கொண்ட, மனிதர் களால் ஆற்றப்படுகின்ற நடப்பு, நெறியாள்கை, ஒப்பனை, காட்சி விதானிப்பு, இசை போன்ற பல கலை வடிவங்களின் மொத்த வடிவமாக அதாவது, கூட்டுக் கலையாக விளங்கு கின்றது.

இந்தக் கூட்டுக்கலையின் மூலமாக சமுதாயத்திற்குச் சொல்லப்படும் கருத்தானது மேடைக்கு மேடை பார்வை யாளர்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடும். தற்கால நாடகத்தின் விளை நிலமாக விளங்குவது, கிராமங்கள் தோறும் திருவிழாக் களில் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்களாகும். கூத்துக்களின் மெருகூட்டப்பட்ட வடிவம்தான் இன்றைய மேடை நாடகம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகக்கலை என நோக்கும் போது கூத்துக்கள், இசைநாடகங்கள் போன்றவற்றின் அத்தி வாரத்தில் இருந்து மேற்கிளம்பி, 1970களின் இறுதியில் பகுதியில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி, அவைக்காற்றுக்கழகம் என்பன தோன்றி, முறையே சுய ஆக்க நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களை மேடையேற்றின. இதே போல் சிறுவர் அரங்கும் வளர்ச்சியடைந்ததோடு நாடகக்

25

**குழந்தைகளுக்
சமர்ப்பணம்** 04

**வேடம்
கட்டாந
நடிகர்** 06

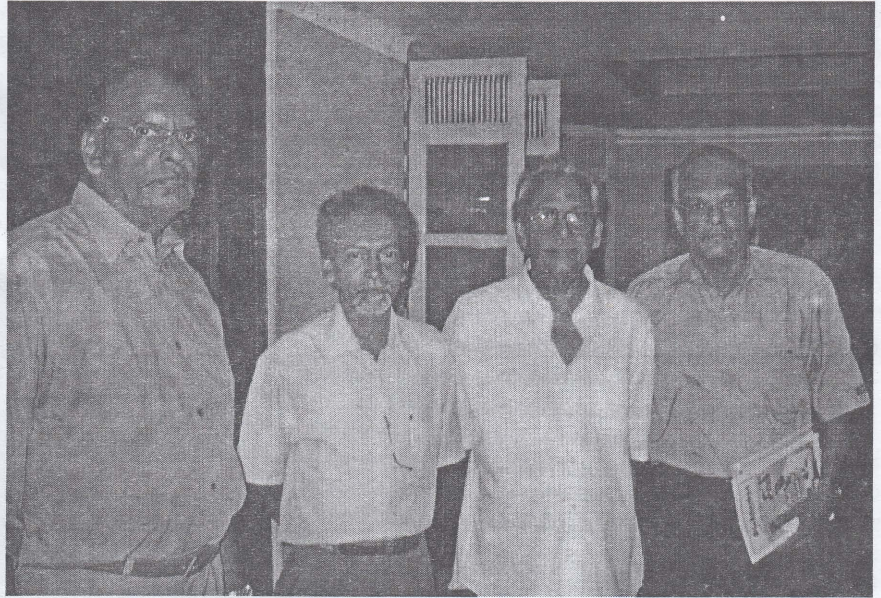
**ஒற்றுமையின்
சின்னம்** 11
- எழுத்துரு

**ஈழத் தலைநகர் அரங்கில்
ஓர் உன்னத நடிப்பு** 08

**நவீன
நாடகங்கள்...** 17

உவர்க் குருவி

அபூர்வ இலாபம்: குழந்தை சண்முகலிங்கத்துடன் சிங்களக் கலைஞர்களான பாராக்கிரம நீரியெல்ல (கிடது ஓரம்), எச்.ஏ.பெரோ (வலது) மற்றும் ஜனக்கலரைய அமைப்பின் இயக்குனர்களில் ஒருவர்.

சர்வதேச அரங்கிற்குள் நுழையும் குழந்தையின் 3 நாடகங்கள்

சோ.பத்மநாதனின் மொழிபெயர்ப்பில் நூல் வெளியீடு

நுழத்து நாடக உலகின் தாய் என வர்ணிக்கப்படுகின்ற குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் எழுதிய மூன்று நாடகங்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. சர்வதேச அரங்கில் ஈழத்து நாடகங்கள் பற்றிய அறிமுகத்தைக் கொடுக்க வகை செய்யும் இந்த நூலில் மொழிபெயர்ப்பை சோ.பத்மநாதன் (சோப) செய்துள்ளார்.

இங்கிலாந்தின் மான்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் தொம்சன் 1999ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். யுனிசெவ் நிறுவனம் அவரை யாழ்ப்பாணம் அழைத்திருந்தது. 'பிரயோக அரங்கு' என்ற எண்ணக் கருவில் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்குகின்ற அரங்க நிறுவனம் சார்ந்தோருக்கான களப்பயிற்சிகள் அவரால் நடத்தப்பட்டன.

தொம்சன் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தையும் சந்தித்து யாழ்ப்பாணத்தில் அரங்க நடவடிக்கைகள் பற்றி உரையாடியிருந்தார். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் நாடக எழுத்துருக்களை ஆங்கிலத்தில் கொண்டுவர வேண்டியதன் அவசியம் அப்போது உணரப்பட்டது. தொம்சன் சோ.பத்மநாதனை நேரில் சந்தித்து குழந்தையின் நாடகங்களை மொழிபெயர்ப்பதற்கான

வேண்டுகோளை விடுத்திருந்தார். அன்று சோப ஆரம்பித்த வேலை 2006 ஆண்டிலேயே நிறைவடைந்திருக்கிறது.

2006ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் A-9 பாதை பூட்டப்பட்டு யாழ். குடாநாடு முழுவதும் ஊரடங்கி இருந்த காலத்தில் கிடைத்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தியே இந்த மொழி பெயர்ப்பு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. ஒரு அளர்த்தத்தில் விளைந்த நன்மை இது எனலாம்.

ஈழத்து நாடகாசிரியர்களின் படைப்புகள் ஆங்கிலத்தில் வருவதனூடாகவே சர்வதேச ரீதியில் தமிழ் அரங்கு அறியப்பட வாய்ப்புக்கிட்டும். இதனைவிட சிங்களக் கலைஞர்களும் தமிழ் நாடகங்களின் முயற்சிகள் பற்றி அறிவதற்கான வாய்ப்பும் கிட்டும். இந்த முயற்சி பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் 'எந்தையும் தாயும்', 'மண் சுமந்த மேனியர்', 'வேள்வித்தீ' ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் அழகாக ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் இந்த நூலில் வெளிவந்திருக்கின்றன. குமரன் பதிப்பகத்தார் இதனை வெளியிட்டுள்ளார்கள். விலை 400 /-

நூலின் வெளியீட்டுவிழா 28.05.2008

அன்று மாலை 2.30 மணிக்கு யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக புவியியல் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

நிகழ்வினை யாழ். பல்கலைக்கழக ஆங்கிலத்துறைத் தலைவர் கலாநிதி அமிர்தா சிவபாலன் தலைமைதாங்கி நடத்தினார். தனது உரையில் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் நாடக ஆளுமை பற்றியும், சோபவின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு புலமை பற்றியும் விதந்துரைத்திருந்தார்.

நூலை வெளியிட்டு வைத்த திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இயக்குனர் அருள் தந்தை என்.எம்.சவேரி தனது உரையில், மொழிபெயர்ப்புக் கலை பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டதோடு, ஈழத்து அரங்க வரலாற்றை எழுதுவோர் அனைத்து அரங்கப் பாரம்பரியங்களையும் நோக்க வேண்டும் என்ற தன் விருப்பையும் வெளியிட்டிருந்தார்.

நூலின் ஆய்வுரையை சிங்கள நாடகக் கலைஞர் பராக்கிரம நீரியெல்ல வழங்கினார். அவரது சிங்கள உரையை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார் சுவாமிநாதன் விமல்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நாடகமும் அரங்கியலும் துறை விரிவுரையாளர் கா.ரதிதரன் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் ஏனைய நாடக எழுத்துருக்கள் பற்றித் தெரிவித்தார். நூலின் ஏற்புரையை சோ.பத்மநாதன் வழங்கினார்.

குழந்தைக்குச் சமர்ப்பணம்

பாதிக்கப்பட்ட
மக்களுக்குள் வாழ்ந்து
வேதனையை
அனுபவித்துக்கொண்டு
அவர்களது
பிரச்சினைகளை
வெளிக்கொணரும் ஒரு
மிகச் சிறந்த நாடக
ஆசிரியர் குழந்தை
சண்முகலிங்கம்

(குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் எழுதிய 3 நாடகங்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சிங்களக் கலைஞர் பராக்கிரமநீரியெல்ல நிகழ்த்திய ஆய்வுரை இங்கு தரப்படுகிறது.)

பார்வைகள் பலவிதம்: குழந்தையின் நாடக நூல் பற்றிய ஆய்வுரையை சிங்கள நாடகக் கலைஞரான பாராக்கிரம நீரியெல்ல நிகழ்த்துகிறார். அருகில் மொழிபெயர்ப்பாளர் சுவாமிநாதன் விமல் (கிடை).

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் தொடர்பான குறிப்புக்களை நாடகப் பாடத்திட்டத்தில் கண்டேன். அதனைவிட, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் அவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் கொடுத்து கௌரவித்ததையும் அறிய முடிந்தது. தன்னுடைய சமூகத்திற்கு அளப்பரிய சேவையை வழங்கி வருபவர் அவர். அவருடைய நாடகப் பிரதிகள் சிலவற்றை தேவானந்த மூலம் நான் பெற்றிருந்தேன். இருந்தாலும், அதில் என்ன உள்ளது என்பதை என்னால் அறிய முடியவில்லை. ஏனெனில், எனக்குத் தமிழ் தெரியாது.

சிங்கள நாடகங்கள் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் வட இந்திய நாடகங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றன. மேலும், யுத்தத்தின் பாதிப்புக்களை மேற்கத்தைய நாடகங்கள் ஊடாகவே எம்மால் அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. இதனால், யுத்தப்பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவருகின்ற நாடகங்கள் சிங்கள மொழியில் வரவேண்டும் என்பது எங்களுடைய விருப்பம்.

இந்த நிலையில் குழந்தை ம.சண்முக

லிங்கத்தின் மூன்று நாடகங்கள் ஆங்கிலத்தில் நூல் வடிவாகக் கிடைக்கப் பெற்றன. அந்த நாடகங்களை நான் வாசித்தேன். அதன் ஊடாக எனக்கு ஒரு சிறந்த நாடகக் கலைஞர் அறிமுகமாகினார். நாங்கள் ஒரு தீவில் வசிப்பவர்கள். ஆனால் இந்த நாடகங்கள் எதனையும் இதற்கு முன்னர் எனக்குப் பார்க்கக் கிடைக்கவில்லை. இந்தப் புத்தகம் ஊடாக அவை எனக்கு வாசிக்கக் கிடைத்ததற்கு எல்லாக் கலைஞர்கள் சார்பாகவும் நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

நான் ஒரு நாடகக் கலைஞன். நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுவதற்காகவே எழுதப்படுகின்றன. சிறந்த நாடகத்திற்கு சிறந்த எழுத்துரு முக்கியம். எழுதாமல் நாடகம் தயாரிக்கும் முறை ஒன்றும் உள்ளது. நாடக எழுத்துரு ஒன்று இருந்தால், நல்ல நாடகம் உருவாகும் என்பதல்ல. நாடகம் தொடர்பான ஆலோசனைகளை எழுத்துரு வழங்கும். உரையாடலும் நடிப்பும் மேடையில் எவ்வாறு அரங்கேற்ற வேண்டும் என்ற ஆலோசனைகளை வழங்குவது எழுத்துரு எனலாம். நான்

இங்கு மேடைக்காக எழுதப்பட்ட நாடகத்தை வாசித்து எனது மனதில் ஏற்பட்ட சித்திரத்தை குறிப்பிடுகின்றேன்.

பொதுவாக சமஸ்கிருத, அருஸ்ரோட்டலிய அபத்த நாடக பாரம்பரியங்களை அடியொற்றியதாக அல்லது சார்ந்ததாக குழந்தையின் நாடகங்கள் அமையவில்லை. இது பிழை அல்ல. சமூகத்திற்குத் தேவையான ஒரு நாடகப் பாரம்பரியத்தை இது குறிப்பிட்டு நிற்கிறது.

'மண்சுமந்த மேனியர்' நாடக எழுத்துரு 1986இல் எழுதப்பட்டதாக உள்ளது. 1983 இலும் அதற்கு முன்பும் ஏற்பட்ட இன வன்முறையில் பாதிக்கப்பட்டவையாகவும் பின்னர் யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டவையாகவும் அதிலுள்ள பாத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன.

இங்கு அநியாயத்திற்கு எதிராக இளைஞர்கள் விடுதலை தேடிப்போகிறார்கள். குடும்பம் சிதறிப் போகிறது. வாழ்க்கை தொழில் சார்ந்த பிரச்சினை, பயம், சந்தேகம், எதிர்காலத்தில் நிச்சயமற்ற தன்மைகள் போன்றன உருவாகின்றன. இந்த விடயம்

களை எப்படி அரங்கத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை இதில் பார்க்க முடியவில்லை. அதனைவிட, சுமுகமான கதை அம்சம் கொண்டதாகவும் இந்த நாடகம் இல்லை.

மேலும், பாரம்பரிய நாடகத் தன்மை கொண்ட வடிவத்தையும் சுலமாக இதில் காணமுடியவில்லை. இது ஒரு பலவீனமல்ல. அடுத்த கணத்தில் என்ன நடக்கும் என்பது தொடர்பானவையும் இந்த நாடக எழுத்துருவில் இல்லை. ஆயினும், இந்த நாடகம் உரையாடல் ஊடாக சிறப்பான வகையில் மக்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

அடிக்கடி மாறும் நிலைகளை குறிப்பிடுவதாக மூன்று உரைஞர்கள் நிதானமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். எனவே, இந்த எழுத்துரு சிறந்த முறையில் மேடையேற்றம் காணும் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். இங்கு நான் கூற முற்படுவது, எல்லா நாடகப் பாரம்பரிய புரிதல்களுடனும் தனக்குத் தேவையான பாணியை உருவாக்கும் முயற்சியாக இதனைப் பார்க்கலாம் என்பதாகும்.

வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசங்களில் நிம்மதியாக வாழ்ந்து பின்னர் யுத்தத்தினால் கொழும்பு லொட்ஜ்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் துன்பகரமான வாழ்வு வாழும் வயோதிபர்களை நான்கண்டுள்ளேன்: குறிப்பாக, ஒரு அறையில் வெளிநாடுகளில் தமது பிள்ளைகளுடன் வாழுகின்ற வயோதிபர்களின் அவலத்தையும் அறிந்துள்ளேன்.

‘எந்தையும் தாயும்’ நாடகம் யுத்தத்தின் முன்னும் பின்னும் எவ்வாறு வயோதிபர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இது ஒரு யதார்த்தப் பாங்கான சிறந்த நாடகம். இந்த நாடகத்தை வாசித்தபோது பிள்ளைகளின் எதிர்பார்ப்பையும் ரசிகர்களின் எதிர்பார்ப்பையும் ஒரே தளத்திற்கு கொண்டுவர முடிந்தது. தத்ருபமாக பாத்திரப்படைப்பு அமைந்துள்ளது.

யுத்தத்திற்குள் வாழும் வாழ்க்கையின் தகவல்களைக் கொண்டதாக இந்த

நாடகம் அமைந்துள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் யுத்தம் நடக்கும்போது அதில் வாழும் பாத்திரங்களின் மனநிலையை எடுத்துக்காட்டியதாகும்.

தனது பதினொரு பிள்ளைகளும் வெளிநாடு சென்ற பின் அவர் களிடம் இருந்து எந்த உதவியும் இல்லாமல் வாழும் சங்கரப்பிள்ளையின் இறுதிக் காட்சி கவலை தருவதாக உள்ளது. இது ஒரு அவலச்சுவை சார்ந்த நாடகம். அவலச்சுவையாக இருந்தாலும் மிகைப்பாட்டுத் தன்மை கொண்டது

ஒரு பிரசாரத் துண்மையுள்ள நூறு நாடகங்கள் சாதிக்காதவை சண்முகலிங்கத்தின் ஒரு நாடகம் சாதித்துள்ளது. மெதுவாகவும் நிதானமாகவும் செல்லும் ஆற்றல் இவரிடம் உள்ளது. நாடகத்தில் காணப்படும் அமைதியான சுவாஸ்தியை அவரிடமும் காணுகின்றேன்.

அல்ல. அவ்வாறான தன்மையில் இருந்து விலகுவதற்கு முக்கிய உதவியாக இருந்தது ஐயாத்துரையின் பாத்திரம். இது ஆசிரியரால் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட ஒன்று.

‘வேள்வித் தீ’ நாடகத்தில் முதலாவது பகுதியில் வாசுகி பாத்திரம் சிறந்த எதிர் பார்ப்புக் கொண்டதாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. நாடகத்தின் இறுதியில் நிலைமை மாறுகிறது. நாயகத் தன்மை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு சிறந்த கலை உத்தி.

வாசுகி ஒரு பல்கலைக்கழக ஆசிரியர். ஒரு கர்ப்பிணியாக இருக்கும் போது அதனை கணவனுக்கு கூற முற்படும்

வேளை படைச்சிற்பாய் ஒருவரால் கற்பழிக்கப்படுகிறார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தின் பின் உரையாடல் உளவியல் சார்ந்ததாக அமைந்துள்ளது. இந்த நாடக சந்தர்ப்பத்தில் ஐதீகப் பயன்பாடு சிறப்பானது. குறிப்பாக, சேக்ஷ்பியரின் ஒதல்லோ நாடகத்தை பயன்படுத்தியது சிறப்பாகும்.

‘வேள்வித் தீ’ இந்த நூல்தொகுதியில் அமைந்துள்ள மூன்று நாடகங்களிலும் இது சிறந்த கதையம்சம் கொண்டதாகவும் நாடக உத்திகளைக் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் மக்களோடு வாழ்ந்த, வாழுகின்ற கலைஞன். அரிதாக, மிக அத்தியாவசிய தேவைக்காக கொழும்பு போகிறவர். இவரது படைப்புக்களில் யுத்தத்தின் எதிரொலியையும் யுத்தத்தால் சிதைக்கப்பட்ட சமூகத்தையும் காணமுடிகிறது. ஆனால், உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலை, பிரச்சாரத் தன்மை என்பன இவற்றில் காணப்படவில்லை.

ஒரு பிரசாரத் தன்மையுள்ள நூறு நாடகங்கள் சாதிக்காததை இவரது ஒரு நாடகம் சாதித்துள்ளது. மெதுவாகவும் நிதானமாகவும் செல்லும் ஆற்றல் இவரிடம் உள்ளது. நாடகத்தில் காணப்படும் அமைதியான சுவாஸ்தியை அவரிடமும் காணுகின்றேன்.

சிங்கள - தமிழ் இன ரீதியான பாகுபாடு என்பது பொருத்தமான ஒன்றல்ல. எமக்குள் மொழி தெரியாத பிரச்சனை தான் ஒரே பிரச்சனை. நான் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தை பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குள் வாழ்ந்து வேதனையை அனுபவித்துக்கொண்டு அவர்களது பிரச்சனைகளை எளிக்கொணரும் ஒரு மிகச் சிறந்த நாடக ஆசிரியராக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அவரைக் கௌரவிப்பதற்காக எமது மக்கள் களரி அமைப்பின் வெளியீடான சரன்தால் நாடகத்தை சமர்ப்பணம் செய்துள்ளோம். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் நாடக எழுத்துருவை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து தந்த சோ.பத்மநாதன் அவர்களுக்கு கலைஞன் என்ற வகையில் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இந்த மூன்று நாடகங்களையும் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து நூலாக வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். ‘எந்தையும் தாயும்’ நாடகத்தை சிங்களத்தில் மேடையேற்ற உள்ளோம். ஏனெனில், சிறந்த சிங்களக் கலைஞர்கள் மட்டுமல்ல, சிறந்த தமிழ் நாடகக் கலைஞர்களும் இந்த நாட்டில் உள்ளார்கள் என்பதை அறிமுகப்படுத்துவதற்காகவாகும்.

முயற்சி : அருள்திரு சுவேர் அடிகளார் நுலை வெளியீட்டு வைக்க மருத்துவார் க.சீவயோகன் அதனைப் பெறுகிறார். ஏறுபரையாற்றுகிறார் சோப. (கூடா)

வேட்கட்டாத நடிகர்

மேடையில் நடிகனும் ஹார்மோனியமும் ஏற்படுத்துகின்ற அற்புத அனுபவத்தை பார்ப்பவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்வது ஒரு காலத்தில் நடந்திருக்கிறது. 'வன்ஸ்மோர்' சொன்ன காலம் முதல் இன்றுவரை ஹார்மோனியம் வாசிக்கிற அற்புதக் கலைஞர் பிலிப் ஜோன்கப்பாஸ்.

தே.தேவானந்த்

நுத்து நாடக மரபில் பார்சி வழிவந்து புருந்து கொண்ட இசை நாடகங்கள் பாரம்பரிய அரங்காக்கக் கொள்ளக் கூடியளவிற்கு ஒன்று கலந்துள்ளன.

இந்த நாடக மரபை அண்ணாவி மரபு நாடகங்கள், கொட்டகைக் கூத்துக்கள், டிராமா மோடி நாடகங்கள், ஸ்பெஷல் நாடகங்கள், இசை நாடகங்கள் எனப் பலவாறாக அழைப்பதைக் காணலாம். தகரக் கொட்டகைகள் அமைத்து ஒரு பக்கப் பார்வையாளர்களுக்காக நடத்தப்பட்டதால் நாடகங்கள் கொட்டகைக் கூத்துக்கள் என்றே பொதுவாக இனங்காணப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1900 ஆம் ஆண்டில் புத்துவாட்டி மடுவம் அமைக்கப்பட்டதன் பின் இந்த நாடக மரபு மேலும் ஆழ வேரூன்ற வழிவகுத்தது எனலாம். குறிப்பாக, இதற்குப் பின்னான காலத்தில் இலங்கைக் கலைஞர்களும் இந்தியக் கலைஞர்களும் இணைந்து நாடகங்கள் செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தமை முக்கியமானதொரு காரணமாக அமைகின்றது.

இந்த நாடக மரபில் இசையும், இசைப்பாடல்களும் மிக முக்கியம் பெறுகின்றன.

ராகங்கள், மெட்டுக்கள், இதில் பிரதானமானவை. தபேலா, மிருதங்கம், ஹார்மோனியம் போன்ற பக்கவாத்தியங்கள் முக்கியமாகின்றன. தொங்கு திரைகள் பிற்காட்சியாகின்றன. இவை காண்பிய விளைவுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் இந்த நாடக மரபின் காண்பிய விளைவு இசையூடாகவும் இசைப் பாடலூடாகவுமே பெறப்படுகின்றது எனலாம்.

மேடைவெளியை தேவலோகமாகவும், நந்தவனமாகவும், காடாகவும் காட்டுவதற்கு உயிராக இருப்பது இசைப் பாடல்களாகும். இதற்கு வலுச் சேர்ப்பது ஹார்மோனியம் இதுவே நாடகத்தின் உயிர் மூச்சாக நின்று ஆடுவதுமாகும். நாடகத்தின் சீரியக்க நிலைக்கான கட்டிறுக்கத்தையும் கூட அதுவே வழங்குகிறது.

நாடகத்தை இசைவுபட வைப்பது ஹார்மோனியம். இந்த நாடக மரபில் மிடற்றிசை ஹார்மோனியத்துடன் இணைந்து இசைவுபடுகிறது. தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் இதற்கு இணையான ஒரு இசைவாத்தியக் கருவி பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அது கின்னரப் பெட்டி என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை இசைப்போர் கின்னரர். குதிரை முகமும் மனித உடலும் கொண்டவர்களாக அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். கின்னர ராகம் பெரும்பண் ணென்றும், பெரும் இசையென்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

ஹார்மோனியத்தின் வருகை பற்றிய ஆய்வு தனியானதாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இதனை சர்பனாப் பெட்டியென்றும் கூட அழைத்திருக்கிறார்கள்.

இசை நாடகத்தில் இந்த ஹார்மோனியப் பெட்டி என்ன செய்கிறது என்பது முக்கியமானதாகும். பாட்டுடுத்துக் கொடுப்பதும், பாட்டுக்குப் பின்னே செல்வதுமாக இருக்கின்ற அதே வேளை இடையிசையாகவும், மூல இசையாகவும் தொழிற்படுகிறது.

பாத்திரவரவு வெளிப்பாடு பாத்திரத்தின் உணர்வுத் துலங்கல்கள், இட்டு நிரப்பல்கள் என்றதான பல பணிகளையும் செய்கிறது. மேடையில் எப்போதும் நடிகனுக்கும் ஹார்மோனியக்காரனுக்கும் இடையில் போட்டியிருக்கும். பெட்டிக்காரனை மடக்குவதற்கு நடிகன் முயல்வதும் நடிகனை மடக்குவதற்கு பெட்டிக்காரன் முயல்வதும் சுவாரசியமான மேடைக் கணங்களாகும்.

நடிகன் இடக்கு முடக்காகப் பாடுவதை ஹார்மோனியத்தில் சரிநிகர் சமானமாக வாசித்தாக வேண்டும். வி.வி.வைரமுத்து இவ்வாறு இடக்கு

முடக்காகப் பாடுவதில் விற்பனராக இருந்திருக்கிறார். இந்தப் போட்டி தனிப்பட்ட விரோதமாகப் பார்க்கப் படாமல் ஆரோக்கியமானதாகப் பார்க்கப்பட்டிருக்கிற அற்புதத்தையும் காணலாம். நடிகர் பாடிய ஒன்றை வாசிக்க முடியாது போனால், நாடகம் முடிந்ததும் அதனைக் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்கின்ற பக்குவமும் இங்கு காணப்பட்டிருக்கிறது.

இசை நாடகங்களுக்கு காலால் மிதித்து வாசிக்கின்ற கால் பெட்டியும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு நாடகத்திற்கு இரண்டு ஹார்மோனியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு பக்கத்தட்டிக்குள்ளும் ஹார்மோனியம் இருக்கும். நடிகன் மேடைக்குள் வரமுதலே பாட்டு ஆரம்பமாகிவிடும். அதற்கு வசதியாக இரண்டு ஹார்மோனியங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவில் ஒரு நடிகன் மேடையில் ஒரு பாடலை இரண்டு தடவைகள் பாடுகின்ற வழமை உண்டு. இது இரண்டு பக்கமும் சென்று ஹார்மோனியத்தைக் கேட்டுப் பாடுகின்ற முறைமையால் வந்ததாகக் குறிப்பிடுவார்கள்.

இவ்வாறு மேடையில் நடிகனும் ஹார்மோனியமும் ஏற்படுத்துகின்ற அற்புத அனுபவத்தை பார்ப்பவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்வதும் கூட நடந்திருக்கிறது. 'வன்ஸ் மோர்' சொன்ன காலம் முதல் இன்று வரை ஹார்மோனியம் வாசிப்பவராகத் திகழ்பவர்தான் பிலிப் ஜோன்கபால்.

ஹார்மோனியம் வாசிப்பதை தொழில் முறையாகக் கொண்டிருப்பவர். தனது ஜீவனோபாயத்துக்காக முழு நேரத் தொழிலாக இதனைச் செய்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் பக்கவாத்தியக் கலைஞர் ஒருவர் தனது முழுநேரத் தொழிலாக அதனையே கொண்டிருப்பது பொதுவில் நடப்பதில்லை.

இவர் இசை நாடகங்களுக்கு மட்டுமல்லாது வில்லும் பாட்டுக்கும் ஹார்

மோனியம் வாசித்திருக்கிறார். இதனை விட தாளக்காவடிக்கு வாசித்திருக்கிறார். இப்போது பாடசாலைகளில் தமிழ்தினப் போட்டிகளில் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்களுக்கும் ஹார்மோனியம் வாசிக்கின்றார். நாற்பது வருடங்களாக இக்கலையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிறார். தனது பதினாறாவது வயதில் ஹார்மோனியம் வாசிக்க ஆரம்பித்தவர்.

ஜோன்கபால்

முக்கியமானொரு

கொள்வகையக்

கொள்வகையக்

பக்கவாத்தியக்காரர் எப்போதும்

பார்வையாளர்களுக்குத் தெரியக்

கூடியதாக இருக்கவேண்டும்

என்பதே அது.

வி.வி.வையமுத்துவின் மாணவனான வேலாயுதத்தின் 'நந்தனார்' நாடகத்திற்கு முதல் முதல் வாசித்திருக்கிறார். இது அச்சுவேலி அந்தோனியர் கோவில் மைதானத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது. இவரது தகப்பனார் பிலிப் தாளம்போட அந்த மேடையில் ஜோன்கபால் ஹார்மோனியம் வாசித்திருக்கிறார். அதுவரையில் இவர் தகப்பனாருக்குத் தாளம் பாட்டு வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

1950ம் ஆண்டு 26ம் திகதி பிறந்த ஜோன்கபால் வளளாய், இடைக்காட்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது பாட்டனார் அந்தோனிப்பிள்ளை கிறிஸ்தவ நாட்டுக்கூத்துப் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர். ஜோன்கபாலின் தந்தையார் பிலிப் இசை நாடகக் கலைஞன். இதனால்,

அவர் நடத்த நாடகங்களில் சிறுவயதில் ஜோன் கபால் நடத்திருக்கிறார். வி.வி.வையமுத்து இவரைத் தனது இடுப்பில் தூக்கி வைத்து நடத்திருக்கிறார்.

ஜோன்கபால் முக்கியமானதொரு கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறார். பக்கவாத்தியக்காரர் எப்போதும் பார்வையாளருக்குத் தெரியக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்பதே அது.

உலகப் புகழ்பெற்ற நாடக மேதை பேர்ட்டோல் பிறெஃட் கூறும் மருட்கை நீக்கக்கோட்பாடு இவருக்குத் தெரியாது. ஆனால், தனது பட்டறிவால் பக்கவாத்தியக்காரர் பார்வையாளர்களைப் பார்த்து அவர்களுடன் ஊடாடி வாசிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய தத்துவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவாக பக்கத் தட்டிகளுக்குள் பக்கவாத்தியக்காரர்கள் மறைந்து விடுகின்ற பாரம்பரியமே எம்மத்தியில் காணப்படுகிறது.

இசை நாடகத்தில் நாடகம் தொடங்கி முடியும்வரை ஆடிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒருவராக ஹார்மோனியக் கலைஞரே காணப்படுகின்றார். இயற்கைக் கடன் கழிப்பதற்கு செல்கின்ற சிறிய இடைவேளை தவிர்ந்த ஏனைய வேளைகளில் தொடர்ந்து ஆடிக் கொண்டிருப்பவர் இந்த ஹார்மோனியக் கலைஞரே. வேடம் கட்டாத கலைஞனே இசை நாடகத்தின் முழுமைக்குமான மூல காரணமாகின்றான்.

இன்று, நல்ல சங்கீத ஞானமுடைய பாடக் கூடியவர்கள் மிகவும் குறைந்து வருபது பற்றிக் கவலைப்படுகின்ற ஜோன்கபால், தனக்குத் தெரிந்த கலையை அடுத்த சந்ததிக்குக் காவிச் செல்ல ஆட்கள் இல்லையே என்று ஆதங்கப்படுகின்றார். ஜோன்கபாலை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு கலைஞனும் தனக்குத் தெரிந்த கலையைக் கையளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அக்கலை கலையுலகில் நின்று வியாபிக்கும்.

நவாலியூரானின்

கலை இலக்கிய பணிகள்

நால் வெளியீடு

சிந்து இசை நடைக்கூத்து, சரித்திர, சமூக நாடகங்கள் என்பவற்றை எழுதியும் நடத்தும் வரும் நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகளைப் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்து வி.பி.தனேந்திரா 'நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்' என்ற

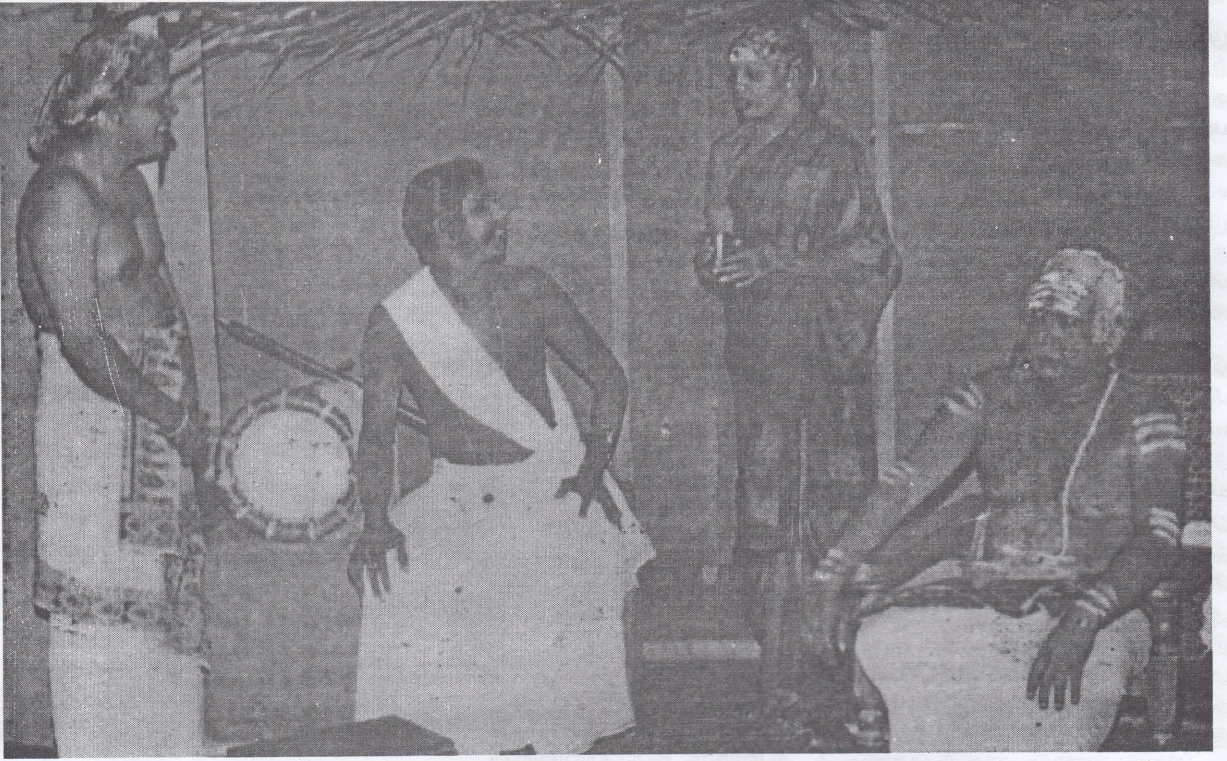

நூலினை எழுதியுள்ளார்.

இந்த நூலுக்குரிய விசேட அம்சம் என்னவென்றால், வாழும் கலைஞர் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள இந்த நூல் இறந்த கலைஞர் ஒருவருக்கு சமர்ப்பணமாக்கப்பட்டுள்ளமையாகும். இச்செயலானது ஆசிரியர் நாடகக் கலைஞர்கள் மீது கொண்டுள்ள மதிப்பினை பற்றுதலை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

நால் வெளியீட்டுவிழா 07.06.2008 அன்று மாலை 4.00 மணிக்கு நல்லூர், புனித யாக்கோப்பு ஆலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. ஆய்வுரையை தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேரா. சிவலிங்கராஜா வழங்கினார்.

- சி.சிவதாசன்

கோடை நாடகத்தில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் (கிடது) பாத்திரத்தில் தோன்றும் காட்சி.

ஈழத் தமிழ் அரங்கில்

ஓர் உன்னத நடிகர்

பாகம் இரண்டு

நாடக மேதை ஸ்ரனிஸ்லவஸ்கி நடிகனுக்கு முக்கியமானது 'பயிற்சி' என்கிறார். பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடிகனுக்கு அவசியமானது முயற்சி என்கிறார்.

தே.தேவானந்தம்

கி றிவ்வ சமயம் சார் நாடகங் களை மட்டுமே மேடையேற்றி வந்த திருமறைக் கலாமன்றத் தில், சமயம்சாரா நாடகங்களை முதல் முதலில் அறிமுகம் செய்து மேடையேற்றியவர் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் உதவியோடு நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைகளை நடத்தி 'பொறுத்தது போதும்' என்ற நாட கத்தை எண்பதுகளில் மேடையேற்றி யிருக்கிறார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் இயக் குளான அருந்தந்தை சவேரி அடி களார் நாடகங்களின் நெறியாளராக இருந்த காலகட்டத்தில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் 'களங்கம்' என்ற நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். இது பல ருக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிஜ மாக இருந்ததாக அவர் குறிப்பிடு கிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் திருமறைக் கலா மன்றத்தில் தொன்னூறு காலகட்

டத்தில் எழுதி, நெறிப்படுத்திய 'நெஞ் சக் கனகல்' என்ற நாடகம் முக்கிய மானது. நாடகப் பயிலக மாணவர் களுக்காக இந்த நாடகம் தயாரிக்கப் பட்டது. கிறிஸ்தவ சமயத்தின் ஐதீகக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுவான வாழ்வியல் யதார்த் தத்தை இந்நாடகம் தொட்டுச் செல்கிறது. இது பின்னர் பல தடவைகள் பல்வேறு இடங்களிலும் மேடையேற் றப்பட்டது.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து 1995 இன் இடம்பெயர்வோடு கொழும்பு செல்கிறார். அங்கேயும் திருமறைக் கலாமன்றத் துடன் இணைந்து பல நாடகங்கள் செய் திருக்கிறார்.

தூரதிஷ்டவசமாக கண்பார்வையில பிர்ச்சினை ஏற்படுகிறது. இதனால், தனது நாடகம்சார் பணிகளில் இருந்து சற்று ஒதுங்கிக் கொள்கின்றார். பல தடவைகள் சத்திரசிகிச்சை மேற் கொள்ளப்பட்டது. இருப்பினும்

பார்வை சரிவரவில்லை. இன்றும் நாடகக்காரர்களைக் கண்டால், கண் சுகம் வரும், நாடகம் நடிப்பம் என்று அவர் சொல்லுவதைக் கேட்கும் போது வியப்பாக இருக்கும். நிறைய மன வைராக்கியமுள்ள மனிதரவர்.

'அரங்கத்தார்' என்ற நாடக அமைப்பை உருவாக்கி 'அன்னத் துக்கு அரோகரா' நாடகம் போட்ட திலிருந்து குழந்தை ம.சண்முகலிங் கத்திற்கும் பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்துக்கும் இடையில் உறவு வலுக்கிறது.

ஈழத்து நவீன தமிழ் அரங்கில் முக்கிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய நிகழ்வாக அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுவது கொழும் புப் பல்கலைக்கழகம் 1977 இல் நடத் திய நாடக டிப்ளோமா கற்கைநெறி யும், அதில் பங்குபற்றிய குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அதன் தொடர்பு களாலும் விசிந்த பார்வையாலும் உருவாக்கிய நாடக அரங்கக் கல்லூரி என்ற அமைப்புமாகும்.

குழந்தை ம.சண் முகலிங்கத்தை நாடக டிப்ளோமாக்கிற்கு அனுப்பி வைத்தவர்களில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனமும் ஒருவர். அதன்பின் உருவாக்கப்பட்ட நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் (1978) ஸ்தாபக உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். நாடக அரங்கக் கல்லூரி ரசிகர் அவையை அமைத்து மாதமொரு நாடகம் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றினார்கள். நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரிப்புக்களான 'பொறுத்தது போதும்', 'கோடை', 'புதியதொரு வீடு', 'சுடி விளையாடு பாப்பா', 'கந்தன் கருணை' போன்ற நாடகங்களில் இவர் நடித்துள்ளார்.

இங்கு, பிரபல நாடக நெறியாளர் அ.தாஸிஸியஸ் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் மாணவ நடிக்கனாக இருந்திருக்கிறார். நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் ஆரம்பத்தில் அப்போது தமிழ் அரங்கில் மிகப் பிரபலமாக இருந்த பல நடிகர்களும், நெறியாளர்களும் - இவர்கள் வயது முதிர்ந்தவர்களாக இருப்பினும் - அ.தாஸிஸியஸின் கீழ் மாணவ நடிகர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனமும் ஒருவர்.

இதன்பின் அ.தாஸிஸியஸ் வெளிநாடு சென்றுவிட குழந்தை ம.சண் முகலிங்கத்துடன் இணைந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் பணியாற்றியுள்ளார்.

குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம் தான் நாடகங்கள் எழுதுகின்ற போது சில பாத்திரங்களை பிரான்ஸிஸ் நினைத்து எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தளவிற்கு அதாவது, நாடகாசிரியரின் எழுத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தாமளவிற்கு பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்தின் நடிப்பு ஆளுமை இருந்திருக்கிறது.

தொண்ணூறு காலகட்டத்தில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி தயாரித்த இரு முக்கிய நாடகங்களில் ஜெனம் நடித்து, தனது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டியிருக்கிறார்.

ஒன்று குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம் எழுதிய 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தில் பெரியயா பாத்திரமேற்று நடித்தது. இது யதார்த்தப் பாணியில் அமைந்த நாற்சார் அரங்க வடிவமாகும்.

மற்றையது கவிஞர் இ.முருகையனின் எழுத்துருவிலும் க.சிதம்பரநாதனின்

நெறியாள்கையிலும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியால் தயாரிக்கப்பட்ட 'உயிர்த்த மனிதர் கூத்து' நாடகத்தில் பல்வேறு பாத்திரங்கள் தாங்கி நடித்தது. இளையவர்களோடு இணைந்து ஜெனம் 'உயிர்த்த மனிதர் கூத்தில்' மேடையில் தளர்வாக நின்றது இன்றும் மனக்கண் முன் தெரிகிறது.

நடிக்கின்றபோது எப்போதும் உணர்ச்சி வசப்படமாட்டார். அவரது நடிப்பில்

நடிக்கின்ற போது எப்போதும் உணர்ச்சிவசப்படமாட்டார். அவரது நடிப்பில் தளம்பல் இருந்ததில்லை. ஆனால் உணர்ச்சியூர்வமாக நடிப்பார்.

தளம்பல் இருந்ததில்லை. ஆனால், உணர்ச்சியாக நடிப்பார். 'எந்தையும் தாயும்' நாடகமும் 'உயிர்த்த மனிதர் கூத்து' நாடகமும் இரண்டு வெவ்வேறு மோடிகளைச் சார்ந்த நாடகங்கள். ஒன்றுக்கொன்று எதிரான திசை வழியைக் கொண்டன. இருப்பினும், அந்த இரண்டு பாணிகளிலும் ஜெனம் தனித்துவமாகத் தன்னை அடையாளம் காட்டி நடித்திருக்கிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பல்வேறு நாடகமன்றங்களோடு சேர்ந்து பணியாற்றி

எந்தையும் தாயும் நாடகத்தில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பெரியயா பாத்திரமாக (இடது ஓரம்) நடிக்கும் காட்சி.

யது மட்டுமல்லாது பல நெறியாளர்களின் கீழும் பணியாற்றியுள்ளார்.

கொழும்பைச் சேர்ந்த நாடக இயக்குனரான சுவைஹ்மீட் நெறிப்படுத்த

திய நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கிறார். எழுபதுகளில் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நிழல்கள் நாடகமன்றத்தினால் சுவைஹ்மீட்டின் ஐந்து நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. அந்த நாடகங்களில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடித்திருக்கிறார். 'அவளைக் கொன்றவன் நீ', 'பாவிகள்', 'வேதாளம் சொன்ன கதை', 'கொலைகாரன்', 'பச்சைக் கிளியே பழம் கொண்டுவா', 'வாடகைக்கு அறை' போன்ற நாடகங்கள் ஐந்து ரூபா ரிக்கற்றுக்கு மேடையேற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

வெவ்வேறு நெறியாளர்கள், வெவ்வேறான குணவியல்புகளையும் நெறியாள்கைப் பாணிகளையும் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுடன் ஒரே காலப்பகுதியில் சேர்ந்து வேலை செய்வது என்பது மிகக்கடினமானது. அதனை ஜெனம் செய்திருக்கிறார்.

சினிமாப் பாணி நாடக நெறியாளர்கள், கூத்துப் பழக்குவோர் தொடக்கம் ஏ.ரி.அரசு, கலையரசு சொர்ணலிங்கம், அ.தாஸிஸியஸ், குழந்தை ம.சண் முகலிங்கம், சுவைஹ்மீட், அருள் தந்தை சவேரி, க.சிதம்பரநாதன், சா.சிவயோகன் போன்றோரின் நெறியாள்கையின் கீழ் ஜெனம் நடிக்கராக இருந்திருக்கிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் தனது பட்டறிவின் மூலம் ஈழத்தமிழ் அரங்கில் காணப்பட்ட நெறியாள்கை முறைகளை, நெறியாளர்களின் பழக்கும் முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்.

• "கூத்துகளில் பாத்திரம் தெளிவுபடுத்தப் படுவதில்லை. அரசன் ஆடுவதும், ஏனையோர் ஆடுவதும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும். பாட்டு மெட்டுக்களும் அப்படித்தான் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். கூத்துகளின் கதைதான் வேறுபட்டு இருக்கும்"

• "சினிமா நாடகங்களில் டைரக்டர் அல்லது நெறியாளர் என்ற ஒருவர் இருந்ததாக ஞாபகம் இல்லை. சினிமாவைப் பார்த்து அதே போல நாடகங்கள் நடிப்பம். வசனங்கள் மறந்தால் ஞாபகம் ஊட்டுவதாகவே நெறியாளர் இருந்தார்."

• "கலையரசு சொர்ணலிங்கம் பாத்திரங்களை படைக்கிறதில் மிகக் கவனமாக இருப்பார். சூழ்நிலையை விளங்கப்படுத்துவார்."

உணர்வுகள், உரையாடல்களில் கவனம் செலுத்துவார்.”

- “அரசியல் துறையிலேயே விளங்கப்படுத்துவார். கதைக்கிறதில் ஏற்ற இறக்கங்கள் பற்றியும் சொல்லிக் காட்டுவார். எல்லா வற்றையும் சொல்லித் தருவார். அதேபோல நடிக்கர்கள் செய்ய வேண்டும்.”
- “கலைஞர் ஹமீட் நடிப்பில் மினக் கெடமாட்டார். கூடுதலாக லைஹ் நிகிலையும் மேடை அசைவுகளிலையும் கவனம் செலுத்துவார். மேடையில் பிரமாண்டமான நிஜக் காட்சிகளை அமைப்பார். ஓகன் இல்லாத காலகட்டத்தில் சுவைஹர் ஹமீட் ஒலி விளைவுகளைக் கொண்டும் லைஹ் வைச்சும் நிஜமான காட்சிகளை உருவாக்கிறதில் கவனம் செலுத்தினார். இவரது நாடகங்களைப் பார்க்கிறவர்கள் நுணிக்கதிரைக்கு வந்து விடுவார்கள்.”
- “சண்முகலிங்கம் சேர் நடிக்கக் குடும்பம் நல்ல சுதந்திரம் தருவார். எதையும் சொல்லித் தரமாட்டார். மாறாக, காட்சியை விளங்கப்படுத்துவார். சம்பவத்தை விளங்கப்படுத்திச் செய்யச் சொல்லுவார். ஆனால், தனது மனதில் இருக்கிற பாத்திரம் வரும் வரைக்கும் திரும்பத் திரும்பச் செய்யச் சொல்லுவார்.”
- “தாஸிஸியஸ் காட்சிகளை விளங்கப்படுத்துவார். பிறகு, ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொண்டு தான் செயல்விப்பார்.”
- “சிதம்பரநாதன் நல்லா விளங்கப்படுத்துவார். நல்ல சுதந்திரம் தருவார். ஒரு எல்லைக்குள் நின்று கொண்டு விரும்பிய மாதிரி போய் வரவிடுவார். பிறகு, அதை வைச்சுக் கலந்துரையாடுவார். ஒரு நடிக்கன் பிழையாகச் செய்தால் அவரோடு மட்டும் அதைக் கதைக்காமல், எல்லா நடிக்கையும் கூப்பிட்டு வட்டத்தில் இருத்தி வைச்சு எல்லோருக்கும் சொல்லுறது போல, அதைப் பொதுவில் சொல்லுவார். கலந்துரையாடி அவற்றைத் திருத்துறது அவரது நெறியான்கை முறையாக இருக்கும்.”
- “சிவயோகன் மிக மென்மையாக நெறிப்படுத்துவார். அதாவது நெறிப்படுத்துகிறார் என்று தெரியாமல் செய்வார். ஒவ்வொரு நடிக்கனிடமும் தனித்தனிய அணுகி நுணுக்கமாக அபிப்பிராயம் சொல்லுவார்.”

மேற்சொன்ன அடிப்படைகளை நோக்குகின்றபோது நெறியான்கை யினுடைய வரலாற்று ரீதியான இயங்கு நிலை மாற்றம் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

ஜெனம் அவர்கள் தான் நடிக்கின்ற காலங்களில் ஒலியமைப்புக்கு ஏற்ப மேடையில் அசைந்து நடித்தது பற்றியும் அடிக்கடி பேசிக்கொள்வார். மேடையில் இரண்டு மருங்கிலும் மைக் (mic) கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். சதுரமான சம்பியன் மைக், பக்கத்தட்டியில் இருந்து இரண்டு அடி உள்பக்கம் தள்ளிக் கட்டப்பட்டிருக்கும். ஒரு மைக் நன்றாக இழுக்கும் மற்றயது இழுக்காது. இதற்காக நடிக்கர்கள் ஒவ்வொரு மைக்கிற்கும் மாறி மாறி நடக்கிற வழமையைக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றும் ஊர்களில்

புதுபுது நாடக முயற்சிகள், புதிய வீச்சுகள் தமிழ் அரங்கில் இருந்தாவும் அவ்வையல்வாடிம பாடசாலைகளுக்குள்ளும் சிறிய அரங்குகளுக்குள்ளும் அடங்கி விடுகின்றன.

இந்த வழமை இருப்பதைக் காணலாம்.

ஒத்திகைகளின் போது ரின்பால் பேணியை இரண்டு பக்கமும் கட்டித் தொங்கவிட்டு அதைப்பார்த்து நடந்து ஒத்திகை பார்த்தது பற்றியும் ஜெனம் குறிப்பிடுகிறார். இந்த மைக்கை நோக்கிய அசைவு நாடக அசைவாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் அவை பாத்திர அசைவாக இருந்திருக்கவில்லை என்பதும் இங்கு மனம் கொள்ளத்தக்கது.

எண்பதுகளில் பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் பாடசாலைகளில் நாடகங்கள் பழக்குபவராகவும் திகழ்ந்திருக்கிறார். ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும், O/L, A/L மாணவர்களுக்கும் நாடகங்களைப் பழக்கியிருக்கிறார். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் எழுத்துருக்களையே பாடசாலைகளில் பழக்கியிருக்கிறார். ஜெனம் அவர்களைப் பாடசாலைக்குள் அறிமுகம் செய்தவராக குழந்தை ம.சண்முகலிங்கமே விளங்குகிறார்.

புனித டொன்பொஸ்கோ ஆரம்பப் பாடசாலை (6 சிறுவர் நாடகங்கள்), சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி (3 நாடகங்கள்), வேம்படி மகளிர் கல்லூரி (3 நாடகங்கள்), யாழ். இந்து

மகளிர் பாடசாலை (1 நாடகம்) போன்ற பாடசாலைகளில் நாடகங்களைப் பழக்கியுள்ளார்.

சிறுவர் நாடகங்களை பொஸ்கோ பாடசாலையில் பழக்கும்போது ஆசிரியர்களின் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டில் இருந்து பிள்ளைகளைத் தளர்த்துவது ஒரு பெரிய பணியாக இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார், பிள்ளைகள் மத்தியில் தான் ‘மாமா’ ஆக நின்றதாகக் கூறுகிறார். பிள்ளைகளை ‘குரங்கிலும் சற்றுக் குறைவாகக் குழப்படி செய்ய விட்டு’ அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொண்டு தான் வந்தார் எனவும் விளக்குகிறார்.

தனது நடிப்பு அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடசாலை மாணவர்களுக்கு, அவர்களுடன் இணைந்து நாடகங்கள் பழக்கியிருந்தாலும், எப்போதும் தான் நடிப்பதிலேயே ஜெனம் அதிக அக்கறையும் விருப்பும் கொண்டவராக விளங்கியிருக்கிறார்.

“ஒரு நடிக்கன் எப்போதும் நடிப்புத் தேற்றத்தோடு, எதற்கும் வளைஞ்சு கொடுக்கக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும். அதாவது ஏனையோரின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கக் கூடியவராகவும், தான் நினைச்சதை மட்டுமே செய்யாது, வெவ்வேறு விதமாகச் செய்து பார்க்கக் கூடியவராகவும், கற்பனை பண்ணிச் செய்யக் கூடிய மனப்போக்குடையவராகவும் இருக்க வேண்டும்.” என்ற உயரிய வரைவிலக்கணம் ஒன்றைத் தனது அனுபவ வாயிலாக வரையறுத்துக் கொள்கிறார்.

உலகப் புகழ்பெற்ற நாடக மேதை ஸ்ரனிஸ்லவஸ்கி நடிக்கக் குடும்பம் மானது ‘பயிற்சி’ என்று குறிப்பிடுகிறார். பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் நடிக்கக் குடும்பம் அவசியமானது முயற்சி என்று குறிப்பிடுகிறார். முயற்சியும் சந்தர்ப்பமும் இருந்தால் எவருமே சிறந்த நடிக்கனாக வரலாம் என்கிறார். நடிக்கர்கள் சந்தர்ப்பங்களைத் தேடிப் போகவேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரான்ஸிஸ் ஜெனத்தை சந்தர்ப்பங்கள் தேடிவந்திருப்பதும் அந்தச் சந்தர்ப்பங்களை உரிய முறையில் இன்முகத்துடன் அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்பதும் அவரது உன்னதமான நடிப்புக்கான அடிப்படையாக அமைந்துள்ளதை அவரது நாடக வாழ்க்கை சுட்டி நிற்கிறது.

இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு பற்றி பிரான்ஸிஸ் ஜெனம் குறிப்பிடும் போது “குண்டுச் சட்டிக்குள்ள குதிரை விடு

ஒற்றுமையின் சின்னம்

- சிறுவர் நாடகம்

கல்வியங்காடு இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை மாணவர்களால் 1994இல் 'ஒற்றுமையின் சின்னம்' நாடகம் தே.தேவானந்தின் நெறியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்டது. அதன் காட்சிகள் இவை. இந்த நாடகம் அருகிலுள்ள பாடசாலைகளிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. அதன் மூலம் கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டு பாடசாலையில் ஒரு சிறுவர் நூலகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

குறந்தை ம.சண்முகலிங்கம்

(1989இல் எழுதப்பட்டது)

நாடகம் ஆரம்பமாவதற்காக முன்திரை விலகுகின்றது. மேடையில் நான்கு சிறுவர்கள் 'கிறிக்கெட்' ஆட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காட்டும் உறை நிலையில் நிற்கின்றனர். ஒருவர் பந்தை எறியும் நிலையிலும், ஏனைய இருவரும் பந்து காக்கும் நிலையிலும் இருக்கலாம். திரை முற்றாக விலகியதும் உறை நிலையிலிருந்து விடுபட்டு ஆட்டம் தொடரும். பந்தை எறிந்த சிறுவன்...

சிறுவன்1 : ஹவ்ஸ் தட்!!!

சிறுவன்2 : அவுட்!!!

சிறுவன்3 : இந்த விளையாட்டு இண்டைக்கு இதோடை அவுட்!

சிறுவன்4 : ஓம்! இண்டைக்கு இது காணும்.

சிறுவன்1 : அப்ப நாடகத்தை தொடங்குவமோ?

உள்ளே பார்த்து விட்டு...

சிறுவன்2 : ஓம், கண்ணாக்களும் 'றெடி' போல இருக்கு உள்ளே இருந்து, 'நாங்கள் ரெடி' என்று பலர் கத்துவது கேட்கிறது.

சிறுவன்3 : சரி துவங்குவம் பாட்டை

சிறுவன்4 : ரெடி, வண், ட்டு, திறி, ஸ்டார்ட்!

நால்வரும் சேர்ந்து பாடுகின்றனர்.

பாடல் : சிறுவர் நாங்கள் கூடி இங்கு

சிறியதொரு நாடகம்

விறுவிறுப்பாய் நடிக்கப் போறோம்

விரைவில் வந்து பாருங்கள்!

தொடர்ந்து பாடலின் தாளத்துக்கமைய சிறுவன் ஒன்று,

ஏனைய மூவரிடமும் சென்று, ஒவ்வொருவராக "என்ன கதை" என்று கேட்க அவர்கள் ஏதோ கூறிச் சேட்டை விடுகின்றார்கள்.

சிறுவன்1 : என்ன கதை?

சிறுவன்2 : டும் க டிக்கா!

சிறுவன்1 : என்ன கதை ?

சிறுவன்3 : பங்க சிக்கா!

சிறுவன்1 : என்ன கதை?

சிறுவன்4 : ஜிங்க ஜிக்கா!

சிறுவன்1 : என்ன கதை?

எல்லோரும் : தொங்க நக்கா !

சிறுவன்1 : சொல்லுங்கோப்பா, சேட்டை வேண்டாம். என்ன கதை நடிக்கப் போறம்?

சிறுவன்2 : நல்ல கதை நடிக்கப் போறம். நரியின் கதை நடிக்கப் போறம்.

சிறுவன்3 : இல்லை! இல்லை! முயலின் கதை சின்ன நல்ல முயலின் கதை.

சிறுவன்1 : சின்ன நல்ல முயலின் கதை, சிறப்பாய் இருக்கும். நடிப்பமதை.

சிறுவன்4 : எங்கை, முயல்க்கண்ணா, ஓடி வாரும் மேடைக்கு.

முயல் : இதோ வந்தேன்!

குட்டி முயல் வேஷம் போட்டுக்

கண்ணன் நானே வந்தேன் தானே!

நரி : இதோ வந்தேன்!
தன்னேன் நானே தன்னேன் நானே
நரிப்பிள்ளை வந்தேன் நானே!
சிறுவன்1 : மிச்சமுள்ள மிருகங்களெல்லாம் ஒண்டா
ஓடிவாங்கோ!

எருது, கரடி, மான், சேவல் ஆகியன வந்து கொண்டு...

பாடல் : வந்தோம் வந்தோம் இதோ!
தந்தோம் தரிசனமே!
தந்த தரிகிட தோம்!
திந்தத் திரிகிட தெய்!
தாதா திரிகிட தோம்!
திந்தத் திரிகிட தெய்!

சிறுவன்2 : ஆஹா! காணும்! காணும்! உருக்கொண்டது
காணும்.

சிறுவன்3 : அது சரி, காட்டு மிருகங்களெல்லாம் வந்திட்
டினம், காட்டைக் காணேல்லை!

சிறுவன்4 : ஓமோம்! அடையாளக் காட்டைக் காணேல்லை!

சிறுவன்1 : காடே வா காடு! காடுவா காடு!!

மரங்களாகச் சிலர் வருகின்றனர். பின்வரும் பாடல்
அப்பொழுது பாடப்படுகிறது.

பாடல் : கிடு கிடென்று நடநடந்து
காடொன்று வருகுது!
குடுகுடென்று நடநடந்து
காடொன்று வருகுது!
சோவென்று காற்றமே
சுழன்று சுழன்று வீசுது!
சிங்கார மரங்கள் நாங்கள்
சுழன்றாடி வருகிறோம்!

சிறுவன்2 : சரி, சரி, காடும் வந்திட்டுது. காட்டு மிருகங்களும்
வந்திட்டினம்.

சிறுவன்3 : இனி என்ன, தொடங்குவம் நாடகத்தை.

சிறுவன்4 : ஓம், முயல்க் கண்ணா துவங்குமன் நாடகத்தை.

முயல் : “ஓல் றைட்”! நான்தான் முயல் என்பதை
மீண்டும் உங்களுக்கு அறியத்தருகிறேன்!

அனைவரும் சிரித்து ஆரவாரம் செய்கின்றனர்.

“முயல்க்கண்ணா” எண்டு எல்லாரும் என்னைச்
செல்லமாக் கூப்பிடுவினம். இப்ப, இந்த நாடகம்
நடக்கப்போற தேசத்திலை சரியான குளிர்
காலம் துவங்கி இருக்கு.

சேவல் : குளிரெண்டால் லேசுப்பட்ட குளிரில்லை!

சிறுவன்1 : மனிசர், மரஞ், செடி, கொடி, பறவை, மிருகம்...

மான் : ஊர்வன, நடப்பன, பறப்பன எல்லாம் நடு
நடுங்கெண்டு நடுங்கிற குளிர்!

திடீரென்று மகிழ்ச்சி உச்சத்தால் கதாப் பிரசங்கப்பாணியில்

சிறுவன்2 : இப்பிடியாகப்பட்ட குளிரை, நம் நாட்டில் காண
முடியாது!

எருது : அப்படியாகப்பட்ட குளிரைத் தானே நாம் மேல்
நாட்டில் காணலாம்!

சிறுவன்3 : அப்பேர்ப்பட்ட குளிரைப் பற்றிக் கூறுவதாயின்...

பாடல் : மல்லிகைப் பூ பொழியுமாப் போல மழை
வான் நின்று பனி மழை பொழியும்!
எல்லையில்லாத படி பனிப்புயல் வீசும் !

எல்லாரும் அஞ்சிடப் பனிப்புயல் வீசும்!
கொடி செடி மரங்கள் யாவும் விறைக்கும்!
வழுக்கைத் தலையர் போல்
மொட்டையாய் நிற்கும்!
வல்லமை மிக்கவிப் பனியாலே உயிர்கள்
வேப்பிலைப் பூசாரி போல் நின்று ஆடும்!

கரடி : ஓம்! இந்த ஊரிலை இப்ப சரியான பனிகாலம்!

முயல் : நான் வீடொண்டு கட்டவேணும் இல்லாட்டி
குளிரிலை விறைச்சுச் செத்துப் போவன்!

சிறுவன்4 : வீடொண்டு கட்டப் போறீரோ?

முயல் : ஓம்!

நரி : (புறச் சொல்) கட்டை முயலுக்கு விசர்! வீடேன்
வீடு?!

முயல் : எனக்கு வீடொண்டு கட்ட எல்லாரும் உதவி
செய்யுறீங்களோ?

நரி : நான் மாட்டன்!

சிறுவர் : நாங்கள் உதவி செய்யிறம்

சேவல் : நானும் உதவி செய்யிறன்.

நரி : (நையாண்டியாக) நானும் உதவி செய்யிறன்!!

எருது : நானும் வாறன்!

நரி : (புறத்தே) மாடு!!

கரடி : நான் வராமல் விடுவனே!

நரி : (புறத்தே) கறுவல்!!

மான் : நானும் வாறேன்!

நரி : (புறத்தே) முழியர்!!

சிறுவன்1 : அப்பப் பின்னைக் கட்டுவம் வீட்டை!

பார்வையாளரைப் பார்த்து

முயல் : நீங்களும் வாறீங்களே வீடு கட்ட உதவிக்கு?

சேவல் : அச்சா நண்பர்கள், ஓடி வாங்கோ ரெண்டொ
ருத்தர்.

எவருமே பார்வையாளரிலிருந்து வராவிட்டால்

எருது : பாருங்கோ வெக்கத்தை!

கரடி : சரி! நாங்கள் கட்டுவம் வீட்டை.

மான் : அலுப்புத் தீர்ப் பாருங்கோ பாட்டு.

நரி : (புறத்தே) கண்டறியாத பாட்டும், வேலையும்,
வீடும்!

நரி மட்டும் ஒரு புறத்தே சென்று அமர்ந்து விடுகின்றது.
ஏனையோர் வீடு கட்டுவதில் ஈடுபடுகின்றனர். வீடொன்றை
உண்மையில் தட்டிகளைப் பொருத்திக் கட்டலாம். வசதி
இல்லையெனில் ஊமத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டலாம்.

பாடல் : பனிக்காலம் வர முன்னே வீடொன்று கட்டி
பனிக்குளிரைப் போக்காட்ட வீடொன்று கட்டி,
இனிதாக முயல்க் கண்ணன் வாழ்வொரு வீடு
இனிய நண்பர் கூடியிங்கு கட்டுகிறார் பாடும்
தனநானே தனநானே தானானே தானே!

நரி : (புறத்தே) அட! இவங்கள் உண்மையா
வீடொண்டு கட்டுறாங்கள்! விடுவனே நான்!
வடிவான வீடொண்டு கட்டுவன் நான்! நானே
பாடிப் பாடி கட்டுவன்!

பாடல் : தனித்து நின்று நானே தனி வீடு கட்டுவேன்! -
பனிக்கட்டியாலே நான் பனி வீடு கட்டுவேன்!
பனிக்கட்டியாலேதான் கூரையும் போடுவேன்!
பனிக்கட்டியாலே தான் சுவரையும் கட்டுவேன்!
தன்னானே தானேனா தன்னானே தானேனா!
தன்னானே தானேனா தன்னானே தானேனா!

சிறுவன்1 : முயல்க் கண்ணா, முழுப் பேரும் சேர்ந்து சோக்
கான வீடொண்டு கட்டிப் போட்டம் உமக்கு.

சிறுவன்2 : மழை, வெய்யில், பனி, காத்து, ஒண்டும் இனி
முயல்க் கண்ணனை அசைக்கேலாது!

சேவல் : சரி, எல்லாருமா முயல்க் கண்ணனை ஊர்வ
லமா அழைச்சுக் கொண்டு போய்ப் புது
வீட்டுக்கை விடுவம்.

எருது : ஓ, எங்கை நாதஸ்வரம், மேளம் எங்கை,
துவங்குங்கோ!

வாய் வாத்தியம் ஆரம்பிக்கிறது பாடவிருக்கும் மெட்டுக்
கேற்ற முறையில் வாசிக்கப்படுகிறது. ஊர்வலம் ஆரம்பமா
கிறது.

நாதஸ்வரம் : பாப்பப்ப பாப்பப்ப பாப்பப்ப பா...!
பாப்பப்ப பாப்பப்ப பாப்பப்ப பா...!
பீப்பிப்பி பீப்பிப்பி பீப்பிப்பி பீ...!
பீப்பிப்பி பீப்பிப்பி பீப்பிப்பி பீ...!

தவில் : டுண்ட்ட்ட டுண்ட்ட்ட டுண்ட்ட்ட டும்...!
டுண்ட்ட்ட டுண்ட்ட்ட டுண்ட்ட்ட டும்...!
ட்டட்ட டட்டட்ட டட்டட்ட டம்...!
ட்டட்ட டட்டட்ட டட்டட்ட டம்...!

பாடல் : முயல்க் கண்ணன் புது வீடு கட்டிவிட்டார்,
அயலவர் துணையுடன் கட்டிவிட்டார்,
அன்னவர் வாழ்ந்திட, வாழ்கவென்று,
அன்புடன் அனைவரும் வாழ்த்திடுவோம்!

இவர்கள் பாடிய மெட்டை நரி நையாண்டியாகக் கூறிவிட்டு

நரி : கண்டறியாத வாத்தியமும் வாழ்த்தும்! என்னை
நானே வாழ்த்திக் கொண்டு, என்றை வீட்டுக்கை
நான் போவேன்!

பாடல் : நரி மகாராசாவின் வீட்டைப்பார்!
அரியதோர் மாளிகை அதுவல்லவோ!
ஆண்டாண்டு காலமாய் வாழ்ந்திருக்க!
மாண்புடன் போகிறார் நரியனாரே!
தந்தின தானின தானின னே!
தந்தின தானின தானின னே!

கரடி : முயல்க் கண்ணா வலது காலை எடுத்து வச்சு
வீட்டுக்கைபோம்.

முயல் வீட்டுக்குள் செல்கின்றது.

நரி : (புறத்தே) கண்டறியாத வலது கால்! நான் இடது
காலை வச்சுத்தான் போவன்.

நரி வீட்டுக்குள் செல்கிறது. அது வீட்டுக்குள் சென்ற பின்னர்
ஏனைய மிருகங்கள் நரி அறியாதவாறு, அதனைப் பார்த்து
நையாண்டியாகச் சிரிக்கின்றனர்.

மான் : புத்திகெட்ட நரியார்! சொல்வழி கேளாத நரியார்!

சேவல் : பனி வீடு கட்டி இருக்கிறார் நரியார்,
அதுக்கென்ன நடக்குமெண்டு தெரியாமல்!

எருது : வெய்யில் காலம் வர நரியாற்றை வீட்டுக்கை
மழை பெய்யப் போகுது!

எல்லோரும் : ஓமோம்!!.....

அனைவரும் சிரிக்கிறார்கள்.

சிறுவன்1 : வெய்யில் காலம் வர, என்னண்டு நரியாற்றை
வீட்டை மழை பெய்யும்?

பார்வையாளரைப் பார்த்து...

சிறுவன்2 : எங்கை, நீங்கள் ஆரெண்டாலும் சொல்
லுங்கோ பார்ப்பம்? வெய்யில் எறிக்க, நரியாற்றை
பனிக்கட்டி வீட்டுக்கை என்னெண்டு மழை
பெய்யும்?

பார்வையாளர் உடன் பதில் சொல்லாமல் போனால்...

சிறுவன்3 : நரியனார் பனிக் கட்டியாலை எல்லோ வீடு கட்டி
இருக்கிறார்?

சிறுவன்4 : அப்ப, வெய்யில் காலம் வரேக்கை அவற்றை
வீட்டுக்கு என்ன நடக்கும் சொல்லுங்கோ!

பார்வையாளர் இன்னும் சொல்லவில்லையாயின்

சிறுவன்1 : உருகும்! வீடு உருகி தண்ணியா ஓழுகும்!

கரடி : ஓம், கெட்டிக்காரர்!

பார்வையாளர் பதில் சொல்லிவிடும் போது "கெட்டிக்காரன்"
அல்லது "கெட்டிக்காரி" என்று கூறி உற்சாகப்படுத்துவது
அவசியம்.

மான் : பாவம் நரியார்!

சேவல் : பாவமென்ன பாவம்! சொல்லுக் கேளாதவர்.
எல்லாரோடையும் சேராதவர் கஷ்டத்தை அனு
பவிச்சுத்தான் ஆகவேணும்.

எருது : இம்! சேவலார் தாத்தா மாதிரிக் கதைக்கிறார்.

நரி தன் வீட்டில் இருந்து எட்டிப்பார்த்து முயலை நோக்கி...

நரி : டேய் கட்டை முயலா! என்ன, இருட்டு
வீட்டுக்கை இருந்து முழுசிக் கொண்டிருக்
கிறியோ?!

முயல் : கொஞ்சம் இருட்டாத்தான் இருக்கு இருந்தாலும்
குளிர் இல்லை.

நரி : என்றை வீட்டைப்பார்' எவ்வளவு வெளிச்சம்!
பளிங்கு மாளிகை! "பளிங்கு மகால்"!

முயல் : (புறத்தே) மாதம் ரெண்டு போகத் தெரியும்,
வெளிச்ச வீட்டின்ரை வள்ளல்! வீடு வெளிச்
சுப்போம்.

நரி : என்னடா புறுபுறுக்கிறாய்?

முயல் : வெளிச்ச வீடெண்டனான்.

நரி : வெளிச்ச வீடோ! இளிச்ச வாயா! "பளிங்கு
மகால்"!!

கொட்டாவி வீட்டு...

ஆ... நித்திரை வருகுது. கொள்ளுவம்.

பின்வரும் பகுதியைக் கதாப்பிரசங்கப் பாணியில் நிகழ்த்து
கின்றனர்.

சிறுவன்2 : இப்படியாகத்தானே இருந்து வரும் காலத்தில்...

திமிக்கிட திமிக்கிட தாள மிருதங்கம்

சிறுவன்3 : ஆ, ஆ! கொஞ்சம் பொறு! கொஞ்சம் பொறு!!
விஷயத்துக்கு வா!

சிறுவன்2 : இப்படியாகத்தானே இருந்து வரும் காலத்தில்,
நாட்கள் உருண்டோடத் தொடங்கின.

நாட்கள் கழிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுவதற்காக பூமி தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொண்டு துரியனைச் சுற்றி வருவதையும், வேறு செயல்களையும் நடிகர்கள் செய்யலாம். பாடல் தொடரும்.

பாடல் : பூமி தன்னைத் தான் ஒருமுறை சுற்றிட
நாளொன்று கடந்ததுவே!
நாளொன்று கடந்ததுவே!
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன்
வெள்ளி சனி எனவே!
வெள்ளி சனி எனவே!
நாட்களும் ஓடியே வாரங்கள் கூடிட
மாதங்கள் கடந்தனவே!
மாதங்கள் கடந்தனவே!
மாதங்கள் ரெண்டு கடந்ததன் பின்னரே
காலமும் மாறியதே!
காலமும் மாறியதே!

கரடி : இவ்வாறாகத்தானே இரண்டு மாதங்கள் உருண்டோடி விட்டன!

மான் : மாதங்கள் செல்ல, பனிக்காலம் மறைந்து கோடைகாலம் ஆரம்பித்து விட்டது.

சேவல் : வெய்யில் எறிக்கத் தொடங்கி விட்டது!

பார்வையாளரை விழித்து...

சிறுவன்4 : வெய்யில் எறிக்கத் துவங்கினால் ஆருக்குக் கரைச்சல் வரும்.

பார்வையாளர் விடை கூறாதவிடத்து...

எருது : நரியாருக்குக் கரைச்சல் வரும் பனி வீடு உருகத் தொடங்கும்!

சிறுவன்1 : ஓம்! நரியாற்றை வீடு உருகத் துவங்கும். கெட்டிக்காரன்!

முயல் தனது வீட்டில் இருந்து வெளியேறி...

முயல் : வீட்டுக்கை இருக்கக் கொஞ்சம் புளுக்கமா இருக்கு.

கரடி : ஓ! வெய்யில் காலம் துவங்கிவிட்டுதெல்லே?

முயல் : ஓம்! அதுதான் குளத்திலை போய்க் குளிச்சிட்டு வருவம் என்கு வெளிக்கிட்டன்.

மான் : சரி, போய் வடிவாக் குளிச்சிட்டு வாரும். நீராடி வாரும்!

முயல் : நானாடுறதோ!!

மான் : நீர் ஆடுறதில்லை! நீராடுறது! குளிக்கிறது!

சேவல் : முயல்க் கண்ணா, நீராடுறதெண்டாக் குளிக்கிறது என்று கருத்து.

முயல் : அப்படியே! அப்பச்சரி! நான் நீராடி வாறன். நீராடி வாறன்! நீராடி வாறன்!

என்று கூறியவாறு துள்ளித் துள்ளிச் சென்று விடுகிறது- நரி தன் வீட்டுக்குள் நித்திரை கொண்டபடி இருந்து விட்டுத் திடீரெனத் துள்ளி எழுந்து...

நரி : ஆர்டா அவன்!? என்ரை தலையிலை தண்ணி தெளிச்சவன்!.... ஆ! வீட்டுக்கு உள்ளையும் ஒருத்தரையும் காணேல்லை! வீட்டுக்கு வெளியிலையும் ஒருத்தரையும் காணேல்லை...! ஒருவேளை மழை பெய்யுதோ?! மழை பெய்தாலும் கூரை இருக்கிற வீட்டுக்கை என்னண்டு பெய்யும்?!

சிறுவன்2 : (புறத்தே) கூரைதான் பெய்யுதெண்டது பாவம் நரியாருக்கு விளங்கேல்லை!

எருது : பிடிவாதக்காரன் அவர் தானா விளங்கிக் கொள்ளட்டும்.

சிறுவன்3 : குடுக்கிற கடவுள் கூரையைப்பிச்சக் கொண்டு குடுக்கத் துவங்கிருக்கிறார்!

கரடி : குடுக்கிறவர், கூரேக்காலை நல்ல அறிவைக் குடுக்கட்டும் நரியாருக்கு.

நரி வெளியில் மழை பெய்கிறதோவெனக்கையை நீட்டிப் பார்த்துவிட்டு...

நரி : வெளியாலை மழை துமிக்குதோ?

மான் : இல்லை, இஞ்ச மழை பெய்யேல்லை! நல்ல வெய்யில் எறிக்குது!

நரி : அப்ப, வீட்டுக்கை என்னெண்டு மழை ஒழுக்கு விழுகுது?!

சிறுவன் 4 : (புறத்தே) இப்படியாகத்தானே துரியபகவான் தனது கதிர்க் கைகளை நீட்டிக் கூரையைப் பிய்க்கத் தொடங்கிவிட்டார்!

சிறுவன்1 : பனியை உருக்கத் தொடங்கி விட்டார்!

பாடல் : ஆண்டு தோறும் பருவ காலம் மாறி மாறி வருமென்றறிந்தும் மாண்டு போகும் வீட்டைப் பனியால் மகிழ்ந்து நின்று கட்டி விட்டார் நீண்ட வெய்யில் பனியை உருக்க நிமிர்ந்து பார்த்து ஏங்குகின்றார் கூண்டுக்குள்ளே மழையைக் கண்டு குள்ள நரியார் குறுகிப் போனார்

நரி வெளியே துள்ளி ஓடி வந்து...

நரி : ஐயையோ! வீடு மழையா ஒழுகுது! பளிங்கு மகால் உருகி ஓடுது! வீட்டுக்கை வெள்ளம் பெருகுது!

சேவல் : கொஞ்சநேரம் போக, வீடே வெள்ளமாகப் பெருகி ஓடும்!

சிறுவன் 1 : வாரங்கோ பதுங்கி இருந்து பாப்பம், நரியார் என்ன செய்யப் போகிறாரெண்டு.

அனைவரும் சென்று ஓர் ஓரமாகப் பதுங்கி இருக்கின்றனர்.

நரி : கட்டை முயலினரை வீடு என்ன வடிவா அசையாமல் இருக்கு...

மான் : நரியார், முயல்க் கண்ணன் வீட்டை எட்டிப் பாக்கிறார்!

சிறுவன் 2 : சத்தம் போடாமல் இருந்து பாப்பம்!

நரி : கட்டை முயலனைக் காணேல்லை. நான் போய் அவனரை வீட்டுக்கை இருப்பம். கதவைச் சாத்திக் கொண்டு இருப்பம்.

காடு கவலையோடு...

மரங்கள் : ஐயோ! இது என்ன கொடுமை! கறையான் எடுத்த புத்திலை பாம்பு குடி போகுது!

எருது : முயலார் வீட்டிலை நடக்கிற கொடுமையைக் கண்டு காடு கண்ணீர் விடுகுது.

கரடி : நரி, முயல்க் கண்ணன் வீட்டுக்கை போய் இருந்திட்டுது!

சிறுவன் 3 : இருந்து பாப்பம் என்ன நடக்கப் போகுதெண்டு.

முயல் குளித்து விட்டு ஆனந்தமாகத் தன் வீடு நோக்கி வருகிறது.

பாடல் : வெயில் எறித்ததாலே
வெக்கை அடித்ததாலே
பொய்யில்லை சொல்வேன் கேளும்
பொக்கெனக் குளத்தில் குதித்தேன்!
கைகால் விறைக்கு மட்டும்
குளித்தேன் நீந்திக் குளத்தில்
மெய்யாகச் சொல்வேன் கேளும்
மனமும் குளிர்ந்து போச்சு!

முயல் : இதென்ன இது நான் புழுகமா இருக்கேக்கை தானும் புழுகமா இருக்கிற காடு, இண்டைக்குக் கவலையா இருக்கு! இந்த மரங்களுக்கு என்ன நடந்தது இண்டைக்கு!

சேவல் : அதுக்கொண்டும் நடக்கேல்லை உமக்குத்தான் பெரிய அலுவல் நடந்திருக்கு.

முயல் : அதென்னது? எனக்குத் தெரியாமல் எனக் கென்ன நடக்கும்?!

சிறுவன்4 : தனக்குத் தனக்குத் தெரியாமல் கன அலுவல் நடக்கும்.

சிறுவன்1 : தான்தான் செய்யிறதாலையும் கன அலுவல் நடக்கும்!

முயல் : ஒண்டும் விளங்கேல்லை! விளக்கமாய்ச் சொல்லுங்கோ!

எருது : முயல்க் கண்ணா, உம்மடை வீட்டைபோம். விஷயம் விளங்கும்.

முயல் தனது வீடு நோக்கிச் செல்கிறது...

முயல் : இதென்ன, வீடு பூட்டிக் கிடக்கு! கதவு சாத்திக் கிடக்கு!... ஆரது வீட்டுக்குள்ளை... கூப்பிடு கிறது கேக்குதே!... மெய்யே!... ஆர் வீட்டுக்குள்ளை!

நரி யன்னலால் எட்டிப்பார்த்து...

நரி : ஆரப்பா நித்திரையைக் குழப்பிறது! ஆர்... கட்டை முயலே!

முயல் : நரியார், நீர் ஏன் என்றை வீட்டுக்குள்ளை இருக்கிறீர்?

நரி : உம்மடை வீடோ?! ஆ!! உம்மடை வீடெண்டு எழுதி ஒட்டியிருக்கோ!

முயல் : நீர் உம்மடைவீட்டை போய் இருமன்.

கரடி : அவற்றை வீடோ! முயல் கண்ணா, நரியாற்றை வீடு இருந்த இடத்திலை இப்ப வெள்ளந்தான் இருக்கு!

முயல் : ஆ!... பனிக்கட்டியாலை இந்த ஊரிலை வீடுகட்டினால், இந்த வெய்யிலுக்கு உருகாமல் வேறை என்ன செய்யும்!

சிறுவன்2 : ஓ! பனிவீடு கட்டி இருக்க இதென்ன வடதுருவமே!

சிறுவன்3 : நரியார் என்ன எஸ்கிமோவரே!

முயல் : நரியார், தயவு செய்து என்றை வீட்டை எனக்கு விடுங்கோ.

நரி : உன்றை வீடோ? நீயே கட்டினனீ?

முயல் : எனக்கெண்டுதானே எல்லாருமாச் சேர்ந்து கட்டினனாங்கள்.

நரி : இப்ப நான்தான் இருக்கிறன் வீட்டுக்குள்ளை ஆனபடியால் வீடு என்றை!

முயல் : நரியார், உமக்கு இருக்க வீடில்லையெண்டால் நீரும் இரும். என்னையும் இருக்கவிடும்.

நரி : உம்மையும் இருக்க விடுறதோ? பேக்கதை கதையாதை!

முயல் : நரியார், உமக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும் ரெண்டு பேருமா இருப்பம் ஒற்றுமையா இருப்பம்.

நரி : ஒற்றுமையோ?! உதிலைநிண்டு விசர்க்கதை கதையாதை. கதைச்சியோ, கல்லாலை எறிஞ்சு கலைப்பன். ஓட்டா அங்காலை!!

முயல் கவலையோடு ஏனைய மிருகங்களிடம் சென்று முறையிடுகிறது.

மரங்கள் : கெட்ட நரி!!! பொல்லாத நரி!!!

முயலார் : நரியார் என்னை வீட்டுக்கை விடமாட்டாராம்.

எருது : ஓம்! நாங்கள் எல்லாரும் அவர் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் நிண்டனாங்கள்.

மான் : முயல்க்கண்ணா, நீர் வாரும், நான் ஒருக்கா நரிப் பிள்ளையைக் கேட்டுப் பாக்கிறன் நியாயம்.

இருவரும் செல்கின்றனர்.

முயல் : நரியாரே!! நரியாரே!!!

நரி : என்னடா முயலா!! மனிசரை ஆறுதலா இருக்க விடாயே!?

மான் : நரியார், நீர் உப்பிடிச் செய்யிறது பெரிய பிழையல்லே?!

நரி : எப்பிடிச் செய்யிறது?!

மான் : முயல்க் கண்ணன்றை வீட்டுக்கை இருந்து கொண்டு அவருக்கு நாட்டாண்மை காட்டிறது

நரி : ஓகோ! நீர்தான் இப்ப ஊருக்கு நாட்டாண்மையா வெளிக்கிட்டிருக்கிறீரோ?!

மான் : நான் நாட்டாண்மைக்கு வரேல்லை, நியாயத் தைக் கேக்க வந்தனான்.

நரி : போடாப் பேயா! கனக்கக் கதைச்சியோ பல்லுடைப்பன்!!

மான் பயந்து முயலிடம்...

மான் : பொல்லாத நரியாக் கிடக்கு என்னையே வெருட்டுது. இனிக் கதைச்சா வெளிக்கிட்டு அடிக்கும் போல இருக்கு!!

முயல் : வாரும் மானார் நாங்கள் திரும்பிப் போவம்.

மான் : சரி, வாரும் போவம்.

நரி தன் பாட்டுக்கு...

நரி : வெருட்டைப் போல ஒண்டும் உதவாது, நல்லாப் பயந்திட்டினம்.

மரங்கள் : கெட்ட நரியை, கேக்க ஆக்களில்லையே!!!

கரடி : என்ன மானாரே, போகேக்கை இருந்த உசாரை இப்ப காணேல்லை?

மான் : நரி வெருட்டுது!

சேவல் : நரி வெருட்டுதோ!? நரி வெருட்டினாப் பிள்ளையன் நித்திரையிலை சிரிக்கும்.

மான் : பகிடியை விடுங்கோ. முயலாருக்கு நாங்கள் எப்பிடி உதவலாம்?

எருது : முயல்க் கண்ணனுக்கு நாங்கள் இன்னுமொரு வீடு கட்டிக் குடுப்பமோ?

கரடி : இன்னுமொரு வீடு கட்டிற் தெண்டது, எல்லாரும் சேந்தாப் பெரிய வேலை இல்லை. ஆனால் நரிக்கொரு பாடம் படிப்பிக்கவேணும்.

சேவல் : ஓம்! அவர் எல்லாரோடையும் ஒற்றுமையா இருக்க வேணும் அல்லது தன்ரை பாட்டுக்கு இருக்க வேணும்.

மான் : ஓம், எங்களை வெருட்டக் கூடாது.

சிறுவன் 1 : அப்ப! இப்ப என்ன செய்யப் போறியன்?

சிறுவன் 2 : எல்லாருமாச் சேந்து போய்க் கதைச்சுப் பாப்பமே?

எருது : ஓம்! அதுதான் சரி, வாருங்கோ எல்லாரும் போவம்.

அனைவரும் : போவம், போவம்.

போகும் போதே பாடியவாறு செல்கின்றனர்.

பாடல் : நல்ல பிள்ளையாக நடக்க வேண்டும் நரியார் இல்லையென்றால் நரிக்கு நாங்கள் சொல்லிக் கொடுப்போம். “இல்லை மாட்டேன்” என்றால் இறுக்கிச் சொல்லிப் பார்ப்போம் அதையும் கேட்க மறுத்தால் அதட்டிச் சொல்லிப் பார்ப்போம் நல்லபடியா நாங்கள் அவரைத் திருத்தி விடுவோம்.

அனைவரும் அணிவகுத்து வருவதைக் கண்ட நரி...

நரி : இதென்ன இது ! எல்லாரும் ஒண்டாச் சேந்து வாறாங்கள்! எண்டாலும் ஒருக்கா வெருட்டிப் பாப்பம்.

கரடி : ஓய், நரியனாரே! மரியாதையா வெளியாலை வந்து முயல்க் கண்ணனை அவற்றை வீட்டுக்கை போகவிடும்.

நரி : நீ ஆரடா கேக்கிறது என்னை?!

எருது : ஓ கோ! அப்படியோ சங்கதி! உனக்கு மரியாதை விளங்காது.

சேவல் : மரியாதை தெரியாதவருக்கு மரியாதையீனமாத் தான் பாடம் படிப்பிக்கலாம்.

மான் : வாருங்கோ எல்லாரும்.

எல்லாரும் ஆத்திரத்தோடு வீட்டைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றனர்.

மரங்கள் : அதுதான் சரி, அப்பிடி உசாரா வாருங்கோ!

நரி : வெருட்டு இனிச் சரிவராது போல இருக்கு, தப்பி ஓடுவம், ஓடித் தப்புவம்!!

நரி தப்பி ஓட முற்படுகையில் ஏனைய மிருகங்கள் அதனைச் சூழ்ந்து கொண்டு...

எருது : தப்பி ஓடலாமெண்டே நினைக்கிறீர்!!

கரடி : எங்கை ஓடுகிறீர், நிலலும், நிலலும்!

நரி : ஐயோ, என்னை ஒண்டும் செய்யாதையுங்கோ! நான் எங்கையாவது ஓடிப்போய் என்றை பாட்டுக்கிருக்கிறன்.

சேவல் : நீர் எங்கையும் ஓட வேண்டாம் இங்கையே எங்களோடை இரும்.

மான் : ஆற்றையும் வீட்டுக்கை இருந்து கொண்டு, வீட்டுக்காரனுக்கே சண்டித்தனம் காட்டாமல் இருந்தால் போதும்.

எருது : ஓம், எல்லாரோடையும் சேந்து இருக்கப் பழகும்.

முயல் : நாங்கள் எல்லாருமாச் சேந்து நல்ல ஒரு வீட்டை அவருக்கும் கட்டிக் குடுப்பம்.

எல்லோரும் : ஓம்! அப்படிச் செய்வம்.

நரி : ஐயோ! நீங்கள் எல்லாரும் எவ்வளவு நல்ல ஆக்கள். இவ்வளவு நாளும் நான் இதை விளங்காமல் இருந்திட்டன். எல்லாரும் என்னை மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ.

எருது : உந்தப் பெரிய சொல்லுகளை விட்டிட்டு வாரும். நரியார் வீடொண்டு கட்டுவமோ?!

நரி : ஐயையோ! பனி வீடு வேண்டாம்!!

சிறுவன் 2 : பனியாலை வீடிஞ்சை கட்ட எங்களுக்கென்ன பனியே?!

சிறுவன் 3 : கல்வீடொண்டு கட்டுவம்.

சிறுவன் 4 : ஓம்! நரியாருக்குக் கல் வீடு கட்டுவம்.

பாடிப்பாடி ஊமத்தில் ஒரு வீடு கட்டுகின்றனர்.

பாடல் : நல்ல புத்தி வந்த நரியார் நண்பரோடு சேர்ந்து விட்டார்! தொல்லை கொடுக்கும் வேலை விட்டு நண்பரோடு சேர்ந்து விட்டார்! கல்லறுத்து வீடு கட்ட நண்பரோடு சேர்ந்து விட்டார்! மெல்ல மெல்ல அவரும் நல்ல நண்பரோடு சேர்ந்து விட்டார்!

இப்பாடலின் முடிவில் பின்வரும் பாடலைப் பாடியவாறு அனைவரும் அரைவட்டமாக நின்று சபை வணக்கம் செய்வர்.

பாடல் : சின்னஞ் சிறு சிறுவர் நாங்கள் சிறியதொரு நாடகத்தைப் பென்னம் பெரிய சபையின் முன்னே பெருமையோடு நடித்து விட்டோம்! பொன்னை ஒத்த இந்த வேளை பெருமை தரும் எங்களுக்கு! அன்னை தந்தை ஆசிரியர் அனைவருக்கும் வந்தனங்கள்!

-முற்றும்-

கூத்தரங்கம் இதழுக்கான கட்டுரைகள், ஆய்வுகள், ஆக்கங்கள், செய்திகள் மற்றும் படங்கள் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன. உங்கள் பகுதிகளில் இடம்பெறும் நாடகங்கள், ஆற்றுகைகள் பற்றிய செய்திகளையோ படங்களையோ விமர்சனங்களையோ எமக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

நவீன நாடகங்கள்

காலமாற்றத்தின் ஒரு வடிவம்

எண்பதுகளின் நடுப்பகுதி வரையாழ் ப்பாணத்திற்குள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி பரவலாகியிராத நிலையில் மக்களுக்கு கிருந்த ஒரேயொரு பொழுது போக்குச் சாதனம் வானொலிதான். இப்போது நினைத்துப் பார்க்கையில் எனக்கு வானொலி மூலமாகத்தான் நாடகக் கலை பரிச்சயமானதெனத் தீர்மானிக்க முடிகிறது.

அப்போதெல்லாம் பிரதி புதன்கிழமை தோறும் 'முகத்தார் வீட்டில்' என்ற தொடர்நாடகம் ஒலிபரப்பாகும். வீட்டிலுள்ளவர்கள் இப்போது தொலைக்காட்சித் தொடருக்கு தவண்டையடிப்பதைப் போல, இரவு எட்டரை அல்லது ஒன்பது மணிக்கு (சரியாக நினைவில்லை) வானொலிக்கு முன் கூடியிருப்பார்கள். 'முகத்தார் வீட்டில்' கேட்காது விட்டால் அவர்களுக்குப் பத்தியப்படாது.

இதில் முகத்தாராக நடித்தவர் யேசுரட்ணம் என்பதாக ஞாபகம், மற்றது ஓர் அடையாள இசையுடன் (தினந்தோறும் இரவு எட்டுமணியிலிருந்து எட்டரைவரை) தொடங்கி முடியும் முஸ்லீம் நாடகங்கள். இவை பெரும்பாலும் பெண்களைக் கவரும் நாடகங்களாக இருக்கும். எல்லா நாடகங்களிலும் ஒரு பெண் அழுது கொண்டிருப்பார். அது அநேகமாக சரணா நெறகீம் ஷகீட் என்ற நடிகையாகத்தானிருக்கும். (இவர் இப்போது யாழ்சேவையில் அறிவிப்பாளராகக் கடமையாற்றி வருகிறார்) மற்றது மிரட்டும் அல்லது ஆறுதல்படுத்தும் ஒரு நடிகரின் குரல். அது அநேகமாக ஏ.எம். ஜவாஹராகத்தான் இருக்கும். நாடகம் முடிந்ததும் நமது பெண்கள் மூக்கை உறிஞ்சத் தவறியதில்லை.

தொண்ணூறுகளிலிருந்து இன்று வரை நாடகங்கள் எனும்போது இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருவது அராலியூர் ந.சுந்தரம் பிள்ளையின் பிரதிகளே. அடிப்படையில் இந்நாடகப் பிரதிகளுக்குப் பரிச்சயமாகியிருந்த எனக்கு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற காலப்பகுதியில் நவீன நாடகங்களுடன் பரிச்சயமாகக்கூடிய சூழல் வாய்த்தது.

2001 காலப்பகுதியில் எமது முகாமைத்துவ மாணவர் மன்ற வளர்ச்சி நிதிக் காக 'உயிர்விசை' எனும் தே.தேவானந்தின் பிரதி அரங்காற்றுகை செய்யப்பட்டதிலிருந்து நவீன நாடகத்துடன் எனக்குப் பரிச்சயம் உண்டாயிற்று. தொடர்ந்து 'இந்திரப் பிரஸ்தம்',

யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று நிலவிவரும் சூழலை வெளிப்படுத்தக்கூடிய அரங்காற்றுகைகளை நிகழ்த்தக்கூடிய வாய்ப்பு பல்வேறு நேரடி, மறைமுகக் காரணிகளால் அருகிப்போயுள்ளது.

'பூச்சிகள் அரிக்கும் கண்ணிமைகள்', 'நெஞ்சறுத்தும் கானல்', 'ஆக்காட்டி' (சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கவிதை) போன்ற அரங்காற்றுகைகளை பார்த்து வந்துள்ளேன். ஒரு பார்வையாளன் என்ற அடிப்படையில் சமகாலச் சூழல் நிலைப்பாடுகளை வெளிப்ப

போலச்செய்தல் என்பது உருவெடுப்பது இயல்பானதே.

இத்தகைய இயல்பினால் எதிர்நோக்கப்படும் பாதகமான விளைவு யாதெனில் அரங்காற்றுகை குறித்த தேடலும், புதுமைப்புணைவும் அருகிப்போய்விடுவதாகும். இது நீண்டகாலத்தில் அரங்காற்றுகையின் வளர்ச்சிப்போக்கிற்கு சாதகமாக அமைந்து விடாது என்பது கவனிப்பிற்குரியது.

நமக்கு இப்போது உடனடியாகத் தேவைப்படுவது 'உயிர்விசை', 'பூச்சிகள் அரிக்கும் கண்ணிமைகள்', 'மலநீக்கம்', 'பேசாப்பொருள்', 'ஆர் கொலோ சதுரர்', 'மண்கமந்த மேனியர்', மற்றும் மாயமான் போன்ற நாடகங்களின் பிரதிகளும் அவற்றின் மேடையேற்றங்களும்.

படுத்த பொருத்தமான ஒரு மாற்று வழியாக நவீன நாடகப் பிரதிகளே தோற்றங் கொள்கின்றன. நவீன நாடகப் பிரதிகளைப் பொறுத்து படிமம், குறியீடு என்பவற்றின் வழியான வெளிப்பாடுகளோடு உடல்மொழி வெளிப்பாடும் சமமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதே எனது கருதுகோள்.

முன்னைய காலங்களைப் போலன்றி - இப்போது அரங்காற்றுகையென்பது கற்கை நிலைப்பட்டிருப்பதால் அதற்கான தேவைப்பாடு கற்றல், கற்பித்தல் நோக்கில் உயர்வடைந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. புள்ளியிடலை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் சார் கற்கைநெறியாக அரங்காற்றுகை நிலைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் தகவலெடுத்தல் அல்லது

யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று நிலவிவரும் சூழலை வெளிப்படுத்தக்கூடிய அரங்காற்றுகைகளை நிகழ்த்தக் கூடிய வாய்ப்பு பல்வேறு நேரடி, மறைமுகக் காரணிகளால் அருகிப்போயுள்ளது. நவீன நாடகங்களை விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லையென்பதை எவ்வளவு காலத்திற்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கப் போகின்றோம்? நாடக இரசணையில் எங்களை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தொடர்ந்து எத்தனிப்பதுதான் நவீன நாடகங்களுக்கு எங்களைப் பரிச்சயமாக்கிக் கொள்வதற்கான எளிமையான மாற்று வழியாகும். மரபு ரீதியான நாடகங்களின் காலம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. இந்நாடகங்களின் மீது நமது பார்வையைக் குவித்திருப்பது நமது இரசனை மேம்பாட்டிற்கு உதவப்போவதில்லை.

நமக்கு இப்போது உடனடியாகத் தேவைப்படுவது 'உயிர்விசை', 'பூச்சிகள் அரிக்கும் கண்ணிமைகள்', 'மலநீக்கம்', 'பேசாப்பொருள்', 'ஆர் கொலோ சதுரர்', 'மண்கமந்த மேனியர்', 'மாயமான்' போன்ற பிரதிகளே.

இது தவிர 'சுத்தரங்கம்', 'ஆற்றுகை' போன்ற இதழியல் ரீதியிலான பரவலாக்க நடவடிக்கைகளும் தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய தேவைப்படும் உணரப்படுகிறது. நவீன நாடகங்கள் காலமாற்றத்தின் ஒரு வடிவத்தான் - இவற்றை மரபுரீதியான நாடகங்களுடன் தொடர்புபடுத்திக் குழம்ப வேண்டியதில்லை.

நான் ஓரும்பும் பள்ளிக்கூடம்

- சிறுவர் நாடகம்

க.சுபாஜினி

[சிறுவர் நாடகங்களுக்கு நிலவும் பற்றாக்குறையைக் கருத்தில் கொண்டும் சிறுவர் நாடக உருவாக்கத்தில் ஈடுபடும் இளம் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும் இந்த நாடக எழுத்துரு இங்கு பிரசுரமாகின்றது.]

மே டையில் திரை விலகும் போது 10ற்கும் மேற்பட்ட சிறுவர்கள் சிக்குப்பட்டவாறு இழுபட்டுக் கொண்டு வருவார்கள். சோகமான இசை கேட்கும். வேதனை தாங்காது துடிப்பார்கள்.

சிறுவன் 1: நல்லாப் பசிக்குது சாப்பாடு வேணும்!

சிறுவன் 2: ஏன். எல்லாரும் என்னை வெறுக்கிறியன்?

சிறுவன் 3: எனக்கும் ஆசையன் இருக்கு. அதை ஏன் புரிஞ்சு கொள்ளறியன் இல்லை?

சிறுவன் 4: எனக்கு நல்ல உடுப்பு வேணும்!

சிறுவன் 5: மற்றவை போல நல்லா வாழவேணும்!

சிறுவன் 6: வறுமையில் பிறந்தது எங்கட குற்றமே?

சிறுவன் 7: எனக்குப் படிக்க ஆசையா இருக்கு!

சிறுவன் 8: என்னை விடுங்கோ நான் படிக்க வேணும்!

என்றவாறு 8 வது சிறுவன் குழுவில் இருந்து விடுபடுவான். அவன் முதுகில் பொலித்தீன் பையில் புத்தகங்கள் காணப்படும். பாடசாலை செல்லப் போகிறான் போலும். இவனைப் பார்த்து குழுவில் இருந்து ஏனைபோர்...

சிறுவன் 1: சாப்பாடு இல்லை எப்பிடிப் படிக்கிறது?

சிறுவன் 2: படிச்சது காணும் வீட்டில் நில எண்டு மறிக்கினம்!

சிறுவன் 3: அப்பா குடிச்சிட்டு வந்து வீட்டில் சண்டை போடுறதால் பள்ளிக்கூடம் போகவே பயமாக்கிடக்கு!

சிறுவன் 4: ஊரைச்சொல்லி எங்களை ஒதுக்கினம்!

சிறுவன் 5: எனக்குப் பள்ளிக்கூடம் போகவே பயமாக்கிடக்கு!

அனைவரும்: எங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம் போகவே பயமாக்கிடக்கு!

8 வது சிறுவன் பார்வையாளரைப் பார்த்து...

சிறுவன் 8: எனக்குப் படிக்க வேணும் போல இருக்கு. நான் படிப்பன்!

என்றவாறு வெளியேறுகின்றான். குழுவில் இருக்கும் அனைவரும் 'எங்களுக்கு பள்ளிக்கூடம் போகவே பயமாய்க்கிடக்கு' என மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொண்டு வெளியேறுகின்றனர்.

சிறுவன் மேடையில் புத்தகப் பையை வைத்துவிட்டு, தும்புத்தடி எடுத்து வகுப்பறையைக் கூட்டுவான். பின்னர் தும்புத்தடியை எடுத்து கால்களுக்கிடையில் வைத்து வாகனமாகப் பாவித்து வகுப்பறையைச் சுற்றி வருவான். வகுப்பறையில் யாருமே இல்லாத போதும் தன்னை ஒரு ஆசிரியராகப் பாவித்து பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது போல்

பாவனை செய்வான்.

அவ்வேளை பெரிய ஒரு சத்தம் கேட்கும். திடுக்குற்றுப் பயந்து தன் இடத்தில் வந்து நடுங்கியபடி நிற்பான். அவ்வேளை பயங்கரமான தோற்றம் கொண்ட உருவம் ஒன்று மேடையில் பிரவேசிக்கும்.

சிறுவன் : குட்மோனிங்...!

உருவம் : குட்மோனிங்...!

சிறுவன் நடுங்கியபடி நிற்க, உருவம் சுற்றிச் சுழன்று ஆடும். அவ்வேளை பின்வரும் வசனங்கள் தாளத்திற்கு கேட்கும். சிறுவன் வேதனை தாளாது அங்கும் இங்கும் பயந்து ஓடுவான்- நிலத்தில் விழுந்து புழுவாகத் துடிப்பான்.

குரல் 1: வசதிக் கட்டணம்

குரல் 2: சப்பாத்து சப்பாத்து

குரல் 3: கொப்பி கொப்பி

குரல் 4: வெளியில் போய்

குரல் 5: புல்லைப் பிடுங்கு

இவ்வாறு கூறியவண்ணம் உருவம் பயங்கரமாக ஆடிக்கொண்டு மேடையை விட்டு வெளியேறும். சிறுவன் பார்வையாளரைப் பார்த்து...

சிறுவன்: இதுதான் நான் படிக்கிற பள்ளிக்கூடம். படிக்க ஆசை இருந்தும் வறுமையால் நாங்கள் வெறுமையாப் போறம். நல்ல சாப்பாடு இல்லாமல் உடலால் வருந்துற நாங்கள் மனசாலையும் வருத்தப்படுறம்! எங்கட உணர்வுகளும் ஆசைகளும் மௌனமாகவே செத்துப் போகுது!

என்றவாறு சிறுவன் முன்னுக்கு வந்து பார்வையாளரைப் பார்த்து ஆசையுடன்...

சிறுவன்: நான் படிக்க விரும்புற பள்ளிக்கூடம் எப்பிடி இருக்கவேணும் எண்டு நான் ஆசைப்படுகிறன் தெரியுமே? பாருங்கோ! நான் படிக்க விரும்புற பள்ளிக்கூடம் எப்பிடி இருக்கும் எண்டதை...

சிறுவன் கிழிந்த புத்தகப் பை எல்லாத்தையும் எடுத்து வெளியே போடுகிறான். கதிரைகளை மேடையில் வட்டமாக அடுக்குகிறான். பின் மேடையின் முன்வலதில் நிற்கின்றான். சில சிறுவர்கள் ரயில் வருவது போல துள்ளிக் குதித்து ஓடி வருகின்றனர். இவர்களுடன் இச்சிறுவனும் சேர்ந்து கொள்கின்றான். மணி அடித்துச் சத்தம் கேட்க சிறுவர்கள் அனைவரும் இருக்கின்றனர். ஆசிரியர் வகுப்புக்கு வருகின்றார். ஆசிரியரின் கையில் சிறிய பெட்டி ஒன்று இருக்கிறது.

சிறுவர்கள்: குட்மோனிங் ரீச்சர்

ஆசிரியர்: குட்மோனிங் Children

சிறுவன்: ரீச்சர் என்ன வைச்சிருக்கிறீங்கள்?

ஆசிரியர்: (விடுகதை போடுதல்) இந்தப் பெட்டிக்குள்ளே என்ன இருக்கு எண்டதை நீங்கள் தான் சொல்லவேணும்.

சிறுவன் 1: எப்பிடி ரீச்சர் சொல்லுறது. பெட்டிக்குள்ள இருக்கிறது வெளியால தெரியாதே!

ஆசிரியர்: கெட்டிக்காரன்! வெளியாலை தெரியாது என்பதால், உள்ளே என்ன இருக்கிறது எண்டதைக் கண்டு பிடிக்க, நான் ஒரு விடுகதை போடுவன்! நீங்கள் கண்டு பிடிக்கிறீங்களோ?

அனைவரும்: ஓம்!

ரீச்சர்: வேற வேற நிறங்களாம்
பார்க்க நல்ல அழகவையாம்
சாமிக்கு நல்ல விருப்பமாம்.
அம்மா தலையில் சிரிக்குமாம்
இயற்கையிலே இருக்குதாம்
(இப்போ) செயற்கையிலும் உலாவுதாம்!

சிறுவன் 2: பேன் ரீச்சர்.

ஆசிரியர்: இல்லை.

சிறுவன் 3: விசுக்கோத்து ரீச்சர்!

ஆசிரியர்: இல்லை

சிறுவன் 4: வாழைப்பழம் ரீச்சர்!

ஆசிரியர்: இல்லை எனத் தலை ஆட்டுகிறார்.

சிறுவன் 5: மாங்காய் ரீச்சர்

சிறுவன் 8: இல்லை. பூ ரீச்சர்!

ஆசிரியர்: கெட்டிக்காரன். இந்தப் பெட்டிக்குள்ள பூத் தான் இருக்கு. உங்கள் எல்லாருக்கும் கொண்டு வந்தனான்.

சிறுவர்கள்: அச்சா ரீச்சர்

ஆசிரியர்: நன்றி, நீங்கள் எல்லாரும் ஆளுக்கொண்டு எடுத்துக் கொள்ளுங்கோ.

அனைவரும் தமக்கு விருப்பமான பூக்களை எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

சிறுவன் 8: ரீச்சர் எனக்குப் "பூ" எண்டால் நல்ல விருப்பம்.

எனப் பூவை முகர்ந்து பார்க்கிறான்.

சிறுவன் 3: ரீச்சர் எனக்கு இந்தப் பூ வேண்டாம்! வேற பூத்தான் வேணும்!

ஆசிரியர்: சரி, ஆர் இவருக்கு உங்கடை பூவை மாத்திக் குடுப்பீங்கள்?

சிறுவன் 8: (துள்ளி வந்து) நான் குடுக்கிறேன் ரீச்சர்!

இருவரும் பூவை மாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

ஆசிரியர்: சரி, நாங்கள் எல்லாரும் ஒரு விளையாட்டு விளையாடுவமே,

அனைவரும்: ஓம்!

சிறுவன் 1: கெந்தியடிப்பம்!

அனைவரும்: ஓம் கெந்தியடிப்பம்!

எல்லோரும் ஆரவாரமாகக் கெந்தியடிக்கின்றனர். ஆசிரியர் முதலில் கெந்துகிறார். பின்னர் சிறுவர் கெந்துகிறார்கள். திடீரென வெளியேறுகின்றனர். சிறுவன் 8 திகைத்து நிற்கிறான்.

சிறுவன் 8: நான் விரும்புற பள்ளிக்கூடத்தைக் காணலை, நான் விரும்புற பள்ளிக் கூடத்தைக் காணலை. (என அழுகிறான்)

அவ்வேளை விடுபட முடியாத குழு "எங்களுக்குப் பள்ளிக் கூடம் போகவே பயமாக் கிடக்கு" எனக் கூறியபடி வருவர்.

சிறுவன் 1: பசிக்குது வீட்டிலை காச இல்லை.

சிறுவன் 2: படிக்க வேணும் போல இருக்கு.

சிறுவன் 3: வறுமையில் பிறந்தது எங்கட குற்றமே?

சிறுவன் 4: ஊரைச் சொல்லி எங்களை ஒதுக்கினம்.

சிறுவன் 5: ஓ... ஊரைச் சொல்லி எங்களை ஒதுக்கினம்.

சிறுவன் 8: பள்ளிக் கூடம் போக வேணும்!
நல்லாப் படிக்க வேணும்!
அதுக்கு ஒரு வழி சொல்லுங்கோ!

- திரை மெல்ல முடிக்க கொள்கிறது -

ஈழத் தமிழ் அரங்கில் ஓர் உன்னத....

→ 10

கிறதுபோல" என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றார். சிங்கள நாடகங்கள் பெரியளவில் வளர்ச்சியடைந்து தொழில் முறையாக விரித்தியாகியிருக்கின்றன. ரிக்கெற் வாங்கிப் பார்க்கிற பாரம்பரியம் காணப்படுகிறது. இதனால், நடிகர்கள் மகிழ்ச்சியோடு முழுநேரமாக அதில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டார்.

புதுப்புது நாடக முயற்சிகள், புதிய வீச்சுக்கள் தமிழ் அரங்கில் இருந்தாலும் அவையெல்லாமே பாடசாலைகளுக்குள்ளும், சிறிய அரங்குகளுக்குள்ளும் அடங்கி விடுகின்றன என்றதாக, அவர் சுட்டுகின்ற, யதார்த்தத்தை தமிழ் அரங்கு ஏற்றுக் கொண்டுதானேயாக வேண்டும்.

இந்த நிலைமைகளால் தமிழ் அரங்கில் நடிகர்கள் தொடர்ந்து நாடகத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. இதனால், நடிகர்கள் தமது பொருளாதார நிலையில் திருப்திகரமாக இருக்கக் கூடியளவுக்கு தமிழ்

அரங்கு வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்ற அவரின்கோரிக்கை நியாயமான ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

தனது முழுநேர வருமானம் தரும் தொழிலாக வேறொன்றையும், பகுதி நேர விருப்பத்துக்குரிய துறையாக நாடகத்தை யும் கொண்டு, நடப்பில் சாதித்திருக்கின்ற பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், நடப்பைத் தனது முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தால் மேலும் சாதித்திருப்பார் என்பது வெளிப்படல். அதற்கான வாய்ப்பை தமிழ் அரங்கு இன்றுவரை கொண்டிருக்கவில்லை என்பது ஒரு பின்னடைவே .

தனது கண்பார்வைப் பிரச்சினை காரணமாக இப்போது வீட்டுக்குள் முடங்கிப் போயுள்ள பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், இன்றும் தனது நாடக உறவுகளை நினைத்துப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார். அவர்களோடு தொலைபேசியில் உரையாடி மகிழ்கிறார். இன்னும் நாடகம் நடக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். அவர் மேலும் பல நாடகங்களை நடக்கவும், தன் அனுபவங்களை இளையோருக்குக் கற்றுக்கொடுக்கவும் வாய்ப்புக்கள் உருவாகவேண்டும் என்று "சுத்தரங்கம்" வாழ்த்துகின்றது.

பண்ட நுகர்வு கலாசாரத்துக்குள் அரங்கு!

ஈழத் தமிழ் அரங்க வரலாற்றை எடுத்து நோக்குகின்ற போது, அதன் பாரம்பரிய அரங்குகள் கைவிடப்பட்டு வருவதை இனங்காண முடியும். பாரம்பரியம் எப்போதும் கால ஓட்டத்தில் மாற்றத்துக்கு உட்படுகின்றது என்ற யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டால், பாரம்பரிய அரங்குகளும் மாற்றத்திற்குள்ளாவது ஏற்படையது. அந்த மாற்றத்தின் ஒரு விளைவாகவே இன்று வழக்கிழந்து வரும் பாரம்பரிய அரங்கையும் கொள்ளலாமா?

புதிய தொழில்நுட்பங்கள், சிந்தனைகள், உலக ஒழுங்குகள் என்பன கிராமங்களை இல்லாது செய்து உலக நகரமொன்றுக்குள் அனைவரையும் இழுத்துச் செல்கின்றன. அவசரமான நுகர்வுக் கலாசாரத்துக்குள் மந்தைகளாக ஈர்க்கப்படுகின்றதான ஒரு சூழலில், நம்மை நவீனம் சாரா, விவசாயப் பண்பாட்டின் முதன்மை நிலையில் ஆசுவாசப்படுத்திய பாரம்பரியக் கலைகளைக் காவிச் செல்ல முடியாத சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

‘சந்தை’ முதன்மை பெற்ற சூழலில் நுகர்வோனாக மட்டுமே நாம் இருந்துவிட முடிகிறது. இதுவே சந்தையை ஆளுவோனின் பெருவிருப்பாகவும் இருக்கிறது. உற்பத்திச் செயல்முறையில் ஈடுபடுகின்ற போதுதான், சுயம் சார்ந்த சிந்தனையும் அடையாளப்படுத்தவும் மேலோங்கும். அவ்வாறான சூழ்நிலையில் சுய அடையாளமாக, மண் வாசனை வீசும் கலைகள் வாழும். உற்பத்திச் செயல்முறையும், எண்ணமும் தொலைந்து போகின்ற போது எமக்கான கலைகளும் குறிப்பாக பாரம்பரியக் கலைகளும் தொலைந்துவிடும்.

ஆகவே, பண்ட நுகர்வுக் கலாசாரத்துக்குள் அகப்பட முடிகின்ற நாம் அரங்கை எவ்வாறு காப்பாற்றிக் கொள்வது என்ற நீண்ட விவாதத்தையும் ஆய்வையும் ஆரம்பிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

‘சுற்றலை’ சேவை பல தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளை தினமும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இது நாடுகளின் எல்லைகளை மட்டுமல்லாது கண்டங்கள் கடந்தும் மக்களை விழுங்குகின்றது. பண்ட விற்பனைக்காகவே அனைத்தையும் ஒழுங்கு செய்து கொண்டுள்ளது. தொலைக்காட்சி வீட்டுக்குள் இருந்து எம்மை விழுங்குகிறது. இளையவர்களின் ஆர்வம் நாடகத்தில் இல்லை. இந்தச் சூழலில் நாடகக்காரர்கள் நாடகம், குறிப்பாக பாரம்பரிய நாடகங்கள் அழிந்து போகின்றன என்று வருத்தப்படுகிறார்கள்.

இந்தப் புலம்பலாலும், முணுமுணுப்பாலும் என்ன நடக்கப்போகிறது? இதற்காக ஆய்வுகளையும், ஆக்கப் பணிகளையும் செய்ய என்ன செய்யப்போகிறோம்? என்பதே எமக்கு முன் உள்ள கேள்வி.

சில அரங்கவியலாளர்கள் தாமறியா சின்னத்திரை மொழியை அல்லது ஊடகத்தை பற்றிப்பிடித்துவிடுவது இதற்கொரு பதிலிறுப்பாகுமென்று எண்ணி, மஹா அசுரத்தனத்தோடு வளர்ந்து விஷவருபம் எடுத்திருக்கின்ற சினிமா, சின்னத்திரை, தயாரிக்கும் முயற்சிகளை தமது சின்னத்தனங்களோடு செய்ய முற்பட்டு, சந்தைக் கலாசாரத்துக்குள் நிற்கமுடியாது தோற்றுப்போகிறார்கள். தம்மையும் தொலைத்து, நாடகக்கலையையும் தொலைத்து எதிலிகளாக நிற்கிறார்கள்.

ஆக அரங்கை சந்தைக் கலாசாரத்துக்குரியதாக மாற்ற வேண்டுமா? அரங்கு சந்தை நுகர்வுக் கலாசாரத்தை வென்று எவ்வாறு தனித்துவத்துடன் தன்னை அடையாளப்படுத்துவது? பழையன கழிந்து புதியன புகுதல் கால மாற்றத்தில் நிகழ்வன. அதற்கு நாடகமும் செய்ய முடியுமா? நாகரீக மாற்றங்கள் எப்போதும் ஒரு சுற்றுவட்டத்தில் நடப்பவை. இன்றிருப்பவை நாளை இல்லை. தன்பாட்டில் மாற்றமுற்றுச் செல்பவற்றை நாம் தடுத்து நிறுத்த முடியுமா? என்ற கேள்விகள் மட்டும் எஞ்சுகின்றன. இப்போ, நாடகக்காரர் நாடகமென்ன செய்யலாம்?

- ஆசிரியர்

பதிவுகள்

நாடக அரங்கக் கல்லூரி, ரசிகர் அவைக் காகத்தயாரித்த அ.தாஸ்ஸியசின் “பொறுத்தது போதும்” என்ற நாடகம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் 26.08.1979ம் ஆண்டு மாலை 6.45 மணிக்கு மேடையேற்றப்பட்டது.

இந்நாடகத்தில் சம்மாட்டியார் - அ.பிரான்சீஸ் ஜெனம், மன்றாடியார் - க.நவரத்தினம், கிழவன் - ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, சுந்தரம் - சோ.தேவராசா, யாரோ - ஜி.பி.பேர்மினஸ், மற்றவர் - செ.சுந்தரலிங்கம், இன்னொருவர் - செல்வன் பத்மநாதன், ஒருவர் - எஸ்.ஜே.குமார், இளைஞன் - பீ.எம்.கனகரத்தினம், வேறொருவர் - கே.தயாளன், அவர் - கே.வீ.இராஜதுரை ஆகியோர் பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளனர்.

மேடையைச்சூழ ஒளி நிர்வாகத்தினை

எஸ்.சதானந்தனும் ஒளியினை தவமணிநாயகமும் வழங்கியிருந்தனர். உடைவண்ணம் செ.சிவப்பிரகாசம், ஒப்பனை எஸ்.ரீ.அரசு. இசையினை எம்.கண்ணன் வழங்கியிருந்தார். மண்டப நிர்வாகத்தினை சிசு.நாகேந்திரா, ரீ.எஸ்.லோகநாதன் மேற்கொண்டனர். வீ.எம்.குசராஜா மேடை நிர்வாகத்தினை கவனித்துக் கொண்டார். நாடகத்தினை நெறிப்படுத்தியவர் தாசீசியஸ். ரசிகர் அவை நாடகத் தொடரில் இக்காட்சி நான்காவது அளிக்கையாகும்.